

(c) To assist the police.

(d) About Rs. 5,500 a month.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar (Nellayi): Am I to take it that the Government have got a Police Force of 930 with less expenditure?

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (Commissioner of Police): If we do not have special guards we will have to increase the Police Force.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar (Nellayi): What is the nature of the training given to them?

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (Commissioner of Police): They are given training in elementary principles of law and some physical training.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar (Nellayi): Are they given training in Lathi Charge?

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (Commissioner of Police): Yes.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): May I know why Nemmara has got a small number of guards. There it is only 8.

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (Commissioner of Police): The strength of the special guards as fixed will depend upon the availability of suitable men and the requirements of the locality.

SPEECH IN THE WILLINGDON ISLAND—RETIRED SECRETARY TO GOVERNMENT— PERMISSION FOR

48. **Mr. T. A. Ramachandra Ayyar (Nellayi):** Will Government be pleased to state.—

(a) whether Mr. K. Achyuta Menon, Retired Government Secretary, delivered a speech on the 11th or 12th Thulam in the Willingdon Island;

(b) if so, did he get the sanction of the Commissioner of Police to do so?

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (Commissioner of Police):

(a) Yes.

(b) No; but it was not a public meeting.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar (Nellayi): Will you please define the term 'public meeting'?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): The meeting in question was a meeting of the Military Officers only in the Willingdon Island and was not open to the public at all.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): Are not all meetings banned?

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (Commissioner of Police): All public meetings are banned.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): What is the definition of public meeting.

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): Rule 56 of the Defence of India Act defines what a public meeting is. So far as this meeting is concerned there was absolutely no right of admission to any member of the public. It was definitely confined to the Military.

Mr. President: This was not in any sense a public meeting. It was one of a course of lectures intended for Military Officers on various subjects delivered by people with special knowledge, say for instance, regarding the history and characteristics of Cochin State. The public had no right of admission to that meeting.

Mr. K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): Is a general meeting of the members of an association a public meeting?

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): No.

Mr. A. Eachara Menon (Chittur-Rural): Wherefrom was this T. A. given.

Rama Varmha Tampuran (Secretary to Government): He was paid the actual charges by the Government.

RESOLUTION NO. 8—(cont.)

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): Sir, we were on the resolution of Mr. T. A. Ramachandra Ayyar regarding the suspension of the Price Control Department and I submitted to the House yesterday that there are two factors to be considered when we are discussing the activities of this Department. First is the question of prices. We must see that these essential commodities are available at reasonable prices. That is, we should get the commodities according to the prices fixed in the Gazette from time to time. The second is, there should be sufficient quantities available for the people for their consumption.

RECOMMENDING THE SUSPENSION OF THE WORKING OF THE
PRICE CONTROL DEPARTMENT FOR 3 MONTHS

145

Now regarding the first aspect of the question, i.e., things should be sold at reasonable prices, I say there is no use in blaming the Price Control Department alone as there is a tremendous responsibility on the public to see that these rules are observed. The public should see that things are obtained at the fixed control price. The Department has nothing to do with this. The public should refuse to buy a thing if it is not given at the control price and should report the matter to the Commissioner saying that things are sold in a particular shop at a higher price. In spite of the control prices, people go and buy things at higher prices. Then there is no use in blaming the Department for that. People are not willing to make any complaint whatsoever. They are not willing to give any written statement.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar (Nellayi) : People will have to starve.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi) : Why should you be such a coward. You should be prepared to give a written complaint.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam) : The people of Cherai discovered a case in which rice was sold at a higher price. Day before yesterday I was told that there is no rice available in Cherai and people are in difficulties.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi) : The matter is sub judice. Hence I do not wish to say anything in the matter.

What I say is there is a great responsibility on the public and if a commodity is not available at the particular rate, it should not be purchased at a higher rate. There must be strength of mind. What is the use of blaming the department alone if people are unwilling to make any sacrifice. People are unwilling to come forward and put a complaint that such and such a thing was purchased above the control price from such and such a shop.

The other point is that we must have a reasonable supply of the essential commodities such as rice, kerosene, etc. I submitted yesterday to this Hon'ble House that the Commissioner of Civil Supplies will have to satisfy the House that he has done everything possible to distribute the stock throughout the country in a fair manner. We have no idea about the position of stock and such other matters. He is the man in full possession of all these facts. He should satisfy the House and satisfy the public that everything possible has been done to distribute these essential commodities in a fair and equitable manner. Even yesterday people of Kumbalangi were complaining that they had not sufficient rice.

Regarding this distribution of rice I have received several complaints but one thing I may concede is that this is a department where we cannot have perfection. What we can do is we should try to accommodate the public as far as possible and in as good a manner as possible. But my humble submission is that so far I am not satisfied that the department has discharged its functions properly. Otherwise why should all these people come to me and make complaints and worry me. I have not the right to supply them nor is it in my power. Regarding this distribution of rice and in getting stock there are many difficulties. On account of our natural position and on account of the intervening Travancore and British Territories very great difficulties are being experienced. I am reliably informed that the Government is feeling very difficult on account of the recalcitrant attitude of certain Governments. I do not want to mention the name of the Governments nor do I want to cast any aspersion on any Government. But one thing I may say. I can assure the Diwan that if the Government is feeling any difficulty they might fight hard against that Government and take the matter to the notice of the Government of India. We will fully support the Government. I know Sir very many instances. While Mr. Herbert was the Diwan of this State he fought for the cause of Cochin in such matters in such a way as no other civilian would have done. He is even now admired by the people of Cochin. Sir, I may assure you that in fighting for the rights of Cochin, you will have the full support of the people of Cochin.

Mr. President : I can assure the Hon'ble Member that everything possible is being done.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi) : Sir, one other point. Even though rice is not available to the poor, they used to live on this tapioca. But for the last three weeks there is no tapioca available in the market.

Mr. President : The Hon'ble Member was the other day saying that we do not require any tapioca from Travancore. He is contradicting his own statement.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi) : I appreciate the anxiety of the Diwan in this matter. We are discussing these matters so that it may clear the difficulties and misunderstandings. The public may also realise what are the difficulties of the Government. These discussions will go a long way to make the department more efficient and effective. Mr. Devassy was saying that he has a feeling of a sort of diffidence in this matter.

Mr. M. K. Devassy (Adur): I never said that.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): Then my power of understanding may be defective.

Mr. President: I think the Hon'ble Member has entirely misunderstood me. I am not objecting to any sort of criticism. The Hon'ble Member said in this House the other day that we need not get any tapioca from Travancore and now he says that it is not available in the market.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): Regarding that my position is this. Stating that we are dependent upon Travancore for our supplies is wrong. Even though we are getting tapioca from Travancore, we should not say it openly. Then they will rise and sit on our shoulders. In the Cochin-Kanayannur Taluk we are getting this tapioca from Travancore. At the same time in Parur they are getting the tapioca from Chalakkudi, Pariyaram and Malayattur. If the Travancore Government cannot agree to sending tapioca to Ernakulam then we may also stop supplying Parur with our tapioca. We will ask Travancore whether they are willing to supply tapioca to Ernakulam. If they are willing, then we will supply to Parur. I was only throwing a suggestion in which line we should work.

Then one other matter I should like to refer is this and that is the great delay caused in issuing permits for transport of paddy and rice. People have to wait for some 15 days before they can get the permit. Now what is done is the Commissioner on the application of the parties passes orders allowing them permits. When they go to the Head clerk of the Office for the permit, he refers him back to the Commissioner. Why should the Commissioner have the power of issuing the permits. If orders are passed the Chief Ministerial Officer of the Office can issue the permits on the orders passed by the Commissioner. If the rule is that the Commissioner alone can issue the permits, then it should be amended. That will facilitate matters. Even this morning one gentleman came and represented to me that very great difficulty is being experienced on account of this delay and that he has been waiting here for 15 days. These are the suggestions that I have to make. I have nothing further to add.

Mr. M. Nanu Menon (Ernakulam): Sir, I rise to oppose this resolution. Yesterday during the moving of the resolution the Hon'ble Member for Nellore made certain allegations about the Municipalities. He said that some sugar was rationed only to some people and the balance sugar was disposed of at much higher rates. That statement I challenge. In Ernakulam the population is about 50,000 and there are more than 8,000 houses and this luxury commodity has been sold out to each and every family in the Ernakulam Municipality. There has absolutely been no complaint. Till now I have not received any complaint from the public. If there had been complaints the press and platform would have bombarded me. (A voice; there is neither Press nor Platform). So I want to correct that statement if he still persists in saying that. With regard to the Municipalities of Cochin and Trichur I know that they can reply to that statement. In Ernakulam there has been no complaint till now.

Mr. Shabdai S. Koder (Nominated): Mr. President Sir, I wish to offer a few remarks in rising to oppose this resolution. The Hon'ble Member for Civil Supplies has been very wrongly criticised both inside and outside this House for the manner in which prices of various commodities are fixed. I think it is only fair and just that I and the other Members of the Price Control Committee should fully share in those criticisms for it is through our recommendations that the prices are fixed. I am very proud to state that we have performed our duties faithfully and to the best of our skill and ability. We have sat for several hours and at times we have met twice a week and I think, Sir, this is the only non-official committee where the members are doing the work without accepting T. A. and daily allowance. The Hon'ble Mover of the Resolution stated that the conditions in the neighbouring States and especially in British India were much better. Sir, I am coming from British Cochin and the conditions there are worse. No sugar is available and no man is allowed to buy a bag of rice and people there are pointing to the happy state of affairs in our State. They are asking why the officials there are sleeping when our officials here are very active. I know the valuable services rendered by the Diwan-President and the Hon'ble Member for Civil Supplies in getting at least the present quota of rice that we are now enjoying and I think the public of Cochin must be thankful and grateful to them. Much of this criticism is as a result of very loose thinking. Hon'ble Members forget that there is a war on. My friend, Mr. Moothedan, wants more and more rice. After the fall of Burma we have to depend entirely on British India and British India will not supply the full quota to us at the expense of the people in British India and other Indian States. Therefore, we have to be satisfied and thankful to them for whatever quota they have allotted to us. I don't for a moment hold that commodities are sold at the controlled prices. There have been cases where merchants have profiteered and those merchants have been punished and

are being punished. But I fail to understand how the state of affairs will improve if, we do away with the working of the Price Control Department. I think matters will become only worse and there will be complete chaos in the State. For these reasons I oppose this resolution.

Mr. A. Eachara Menon (Chittur-Rural): Sir, There is no beating about the bush in this matter. We have controlled paddy in Chittur. I am not sure that all the paddy controlled are there. You have controlled the price and fixed 65 rupees while the same paddy is being sold at Rs. 80 half a mile from us. We don't grudge the price fixed for our paddy if the benefit goes either to Trichur or Ernakulam. How the paddy is transported by merchants who get the permits is not known. No Anakkomban rice is sold at Trichur. You cannot get eatable rice at the control rate at Trichur. I myself went to a shop and asked for rice. At first he said "there is no rice". After a time he said that he would give rice if I was prepared to pay Rs. 23 per bag. I was told by some clerks that that man had sold rice at Rs. 23—8—0 per bag. How this is brought about it is for the Government to look into. The Anakkomban paddy and other kinds of good paddy taken away from Chittur and Nemmara goes to Pollachi and other kinds of paddy are substituted by the merchants and taken to Trichur. Permit is given for some kind of paddy there and there is nobody at Trichur to see whether they have imported the same kind of paddy for which permit has been given. My only request is that the Government should have more men to see whether paddy is being taken away from Cochin State and to see whether good paddy is substituted by bad ones.

Mr. V. J. Mathai (Planters): Sir, to me it appears that two questions arise out of this resolution and that the Hon'ble Mover has failed completely to satisfy the House in answering these questions. One is that he should inform us as to why exactly he should suspend the working of the Price Control Department for three months.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar (Nellayi): To make a comparison.

Mr. V. J. Mathai (Planters): You are not serious. You are flippant. If you ask the Government to completely eliminate the Price Control Department one can understand it. To say that you should suspend the Control Department for three months as if you are punishing a subordinate officer for misconduct is quite a different thing. The Hon'ble Member will kindly inform the members of this House why he wants to suspend this Department for three months.

Secondly, the Hon'ble Mover has not told us as to what exactly is to be done after three months. If the Hon'ble Member's objection is that the establishing of the Price Control Department now is wrong how is he justified when he says that after three months it may be revived. Therefore, he is contradicting himself. You ought to say that the Price Control Department is wrong and do away with that altogether. I fail to understand what is the particular virtue in suspending it for three months and reviving it after three months. If you object to it on principle why do you want it after three months? Therefore, the Hon'ble Mover should inform us first of all as to why suspension for three months should be effected and why exactly it should be revived after three months. To me it appears that all other questions are extraneous. Sir, we are going far beyond the scope of the discussion.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുകയോ പ്രതികൂലിക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ അവസരത്തിൽ, പട്ടണപ്രദേശങ്ങളിൽ ജനിച്ചുവളരുവാൻ ഭാഗ്യമില്ലാത്തതിനാൽ ഉൾനാടുകളിൽ നിവസിക്കുന്ന സാധുക്കളുടെ നിലയെന്താണെന്നു ഈ സഭയെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. പട്ടണപ്രദേശങ്ങളിൽ വിതരണസമ്പ്രദായങ്ങൾ യഥാവിധി നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു ചില മെമ്പർമാർ ഇവിടെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു് കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്നൊട്ടാകെ ബാധകമാണെന്നു ധരിച്ചുപോകരുതു്, നിത്യോപയോഗത്തിനാവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ സംഭരിച്ചു് കൊച്ചിയിലെ പൊരുലക്കുടർക്കു നിയന്ത്രിതവിലക്കു കിട്ടുവാൻ കഴിവുള്ളതൊക്കെ ചെയ്യുകയാണു് ഈ വിതരണ വകുപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതനുസരിച്ചു് ഈ വകുപ്പധികാരികൾ ചിലതൊക്കെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നുമുണ്ടു്. പട്ടണപ്രദേശങ്ങളിൽ അരിയും നെല്ലും പഞ്ചസാരയും മണ്ണെണ്ണയും സുലഭമായി വിതരണം ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഓരോ പട്ടണത്തിലും ഉള്ള ഓരോ വീടുകൾക്കും എത്രത്തോളം കൊടുക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനു സാധിക്കുന്നുണ്ടോ അത്രത്തോളം കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നാണു ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ ഉൾനാടുകളിലെനില അതല്ല. അവിടങ്ങളിൽ ഈ സാധനങ്ങൾ അസാധാരണ വിലക്കുപോലും സൂക്ഷ്മങ്ങളാണു്. രണ്ടു മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഇവിടത്തെ സിവിൽ സപ്ലൈസ് കമ്മീഷണർ കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ പൊതുയോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി ബഹുമാനപ്പെട്ട

മന്ത്രിയുടെ മുഖത്തിലൂടെ പഞ്ചായത്തുകൾവഴി നിത്യോപയോഗ സാധനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വർത്തമാനം പ്രചരിച്ചപ്പോൾ ഉൾനാടുകളിലെ ജന സാമാന്യം വാസ്തവത്തിൽ വളരെ സന്തോഷിക്കുകയുണ്ടായി. ആ ചിന്ത പിന്നീട് എങ്ങിനെയൊ ന്യായവില അപ്പകളായി മാറുകയാണു ചെയ്തത്. മറ്റൊരുമാതിരി പറയുകയാണെങ്കിൽ നിത്യോപയോഗസാധനങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കു വിതരണം ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഉദ്ദേശം ഗർഭത്തിലായിട്ടു മാറും രണ്ടിലധികമായി. പ്രസവം കഴിയാൻ ഇനി മാസമെത്ര ചെല്ലുമെന്നു ഈശ്വരനെ അറിഞ്ഞുകൂട. ന്യായവില അപ്പകൾ എപ്പെടുത്താനുള്ള പരിശ്രമത്തിന്റെ പ്രാഥമിക ചടങ്ങുകൾ എന്നവണ്ണം കഴിഞ്ഞ ഒരു സക്കാർഗസറിൽ ന്യായവില അപ്പഭോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഒരു പട്ടിക പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുകണ്ടു. അതുകളുടെ ആവിർഭാവവും കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു ഇന്ന് ഉൾനാടുകളിലെ ജനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. ആസന്നഭാവത്തിൽ കരഗതമാകുമെന്നു ഉൾനാടുകാർ സ്വപ്നം കാണുന്ന ആ സുഖസൗധത്തിലെത്തിച്ചേരാനിവിടെ വെമ്പുന്ന ഓരോദിവസവും എങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്നു, കാണാൻ കണ്ണുകൾക്കു കാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളവയെ അറിഞ്ഞുകൂട. പതിനാലരയണയാണുപോലും നെല്ലിന്റെ സക്കാർ നിരക്കു! പക്ഷെ, നിത്യോപയോഗത്തിന്നൊഴിച്ചുകൂടാത്ത ആ സാധനം കിട്ടണമെങ്കിൽ ഒരുരൂപിക നാലണമുതൽ ഒരുരൂപിക എട്ടണവരെ കൊടുക്കണമെന്നുവേണം ഉൾനാടുകളിൽ! പഞ്ചസാര രാത്തലിന്നു ഒന്നിലധികം ഉറപ്പികയും മണ്ണെണ്ണ കുപ്പിക്കു പത്തുണ്ടോ പതിനാലോ അണയുമാണവിടെ വില! കൂടുതൽ വിലകൊടുത്തു സാമാനം വാങ്ങാതിരിക്കലാണത്രെ ഈ അക്രമത്തെ തടയുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം.

അധികാരികളോടാവലാതിപ്പെടുന്നതു മറ്റൊന്നും! പകൽ മുഴുവൻ പണിയെടുത്തു കിട്ടുന്ന നാലോ അഞ്ചോ അണയുകൊണ്ടു നെല്ലിന്നുപോകുന്ന ഉൾനാടന്നു വയറുപൊരിഞ്ഞുനിലവിളിക്കുന്ന കുററുകിടങ്ങളുടെ വായ വറ്റാക്കാനാണു, സത്യാഗ്രഹമനുഷ്ഠിക്കാനല്ല, അധികാരികളോടാവലാതിപ്പെടാനല്ല, തിടക്കം. അതവന്നു ചിന്തിക്കാൻകൂടി വയുതാനും! ഇങ്ങിനെ, വിലനിയന്ത്രണമുണ്ടായിട്ടും അതിവിലകൊടുത്തു നെല്ലുവാങ്ങി പണിയെടുത്തും പട്ടിണി കിടക്കുകയാണു നാട്ടിലെ പാവങ്ങൾ!

ഇനി പഞ്ചസാരയാണു അടുത്തതു. നിത്യോപയോഗത്തിന്നു ആവശ്യമായ സാധനങ്ങളെല്ലാം സുഖസാധനങ്ങളെന്നും ആവശ്യസാധനങ്ങളെന്നും രണ്ടായി തരംതിരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. വാസ്തവത്തിൽ സമുദായത്തിന്റെ താഴ്ന്നപടിയിൽ കിടക്കുന്ന ആളുകൾക്കു അരി എങ്ങിനെയൊ അതുപോലെയാണു ഉയർന്നസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നവർക്കു പഞ്ചസാര ആവശ്യസാധനമായി തിന്നിട്ടുള്ളതു. പട്ടണങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, ഉൾനാടുകളിലെ ഗ്രാമങ്ങളിലും ഉയർന്നിലയിലുള്ള ആളുകൾ താമസിക്കുന്നുണ്ടു. പട്ടണങ്ങളിലെ ആളുകൾക്കു പഞ്ചസാര വിതരണം ചെയ്തു തുടങ്ങിട്ടു കാലമെത്രയായി എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ളവർ കൊച്ചിക്കാർ അല്ലെന്നോ? കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റിന്നു ഉൾനാടുകാരോടു ഒരു കടമയും ഇല്ലെന്നോ? പട്ടണങ്ങളിലുള്ള ആളുകൾക്കു പഞ്ചസാര വിതരണം ചെയ്തുവരുന്നതിൽ എന്തിന്നു കഷ്ടമില്ല. പഞ്ചസാര കിട്ടാതെ നരകജീവിതം നയിക്കുന്ന ഉൾനാട്ടിലെ ഉയർന്നതരക്കാരെ ഗവണ്മെന്റിനെ വിസ്മരിച്ചു? അവർക്കുപോലും ആവശ്യമുള്ള പഞ്ചസാര കൊടുക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെങ്കിൽ അതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ പക്ഷപാതിത്വത്താണു പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നതു. പഞ്ചസാര കൊച്ചിയിൽ സുലഭമായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുവാൻ തുടങ്ങിട്ടു കാലം കുറയായി. ൮ ൦ ൦ ചാക്കു പഞ്ചസാര വിലനുകായി മൊത്തക്കച്ചവടക്കാരെ എല്ലിച്ച് ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നുണ്ടു. പക്ഷെ, ഉൾനാടുകളിൽ മാത്രം പഞ്ചസാര ഇല്ല. അവിടെയുള്ള പീടികകളിലും പഞ്ചസാരയില്ല. ൮ ൦ ചാക്കു പഞ്ചസാര തൃശ്ശിവപേരൂരിലെ മൊത്തക്കച്ചവടക്കാർക്കു കൊടുത്തുപോലും! ആ ൮ ൦ പഞ്ചസാര ചാക്കിലൊന്നുപോലും പൊളിച്ചു വില്ക്കുവാൻ മൊത്തക്കച്ചവടക്കാർക്കു അധികാരമില്ല. നാന്നൂറോ അഞ്ഞൂറോ ഒരുപക്ഷെ അതിലധികമോ കസ്തമേഴ്സാണു അവർക്കുണ്ടാകുക. അവർക്കുതന്നെ പഞ്ചസാര കൊടുക്കുവാൻ ബാധ്യതപ്പെട്ട അയാളുടെ കയ്യിൽ ൮ ൦ ചാക്കെ ഉള്ളു. രക്തം വെള്ളത്തേക്കാൾ കട്ടി കൂടിയതാണു. ഈ കച്ചവടക്കാർക്കുണ്ടാകും ഒഴിക്കവയ്യാത്ത ചില ചുറ്റുപാടുകൾ! പറവര പറവരവില്ലാത്തവരുടെ കാര്യം ചിന്തിക്കാൻ! കാര്യം ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ എങ്ങിനെ കിട്ടും ഉൾനാടുകാർക്കു പഞ്ചസാരയെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു? ഇല്ല; അവിടെ പഞ്ചസാര കിട്ടുന്നില്ല. അപ്പുറമായിട്ടു കിട്ടുമെങ്കിൽ രാത്തലിന്നു ഒന്നിലധികം ഉറപ്പിക കൊടുക്കുകയുവേണം!

RECOMMENDING THE SUSPENSION OF THE WORKING OF THE
PRICE CONTROL DEPARTMENT FOR 3 MONTHS

149

ഇനി മണ്ണെണ്ണയുടെ കാര്യമെടുക്കാം. ഗവണ്മെന്റിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ആദ്യം പീടികക്കാരായിരുന്നു മണ്ണെണ്ണ വിതരണം ചെയ്തിരുന്നത്. കച്ചവടക്കാർ മണ്ണെണ്ണ വില്പന നടത്തുന്നതുകൊണ്ട് അമിതാദായം എടുക്കുന്നുവെന്നു ഗവണ്മെന്റിനു ബോദ്ധ്യമായി. അതിനെ തടയുവാൻ വേണ്ടി പഞ്ചായത്തുവഴി വിതരണമാരംഭിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റാലോചിച്ചു. കച്ചവടക്കാർ വഴിക്ക് മണ്ണെണ്ണ വിതരണം ചെയ്തിരുന്ന കാലത്തോളം അവർ അമിതാദായം എടുത്തുകൊണ്ടാണ്, അവർ അങ്ങിനെ ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടെന്നു ഗവണ്മെന്റിനു സമ്മതിക്കേണ്ടി വന്നതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് പഞ്ചായത്തുകൾ വഴിയായി മണ്ണെണ്ണ വിതരണം ചെയ്യുവാൻ ആലോചിച്ചത്. എന്റെ കാമ് ശരിയാണെങ്കിൽ ഇനിമേലാൽ കച്ചവടക്കാർ മണ്ണെണ്ണ കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ മുഖത്തിലൂടെ സിവിൽ സപ്ലൈ കമ്മീഷണർ പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പൊതുജനങ്ങളോട്, തന്റെ മുഖിലിരിക്കുന്ന ജനസാമാന്യത്തോടാണ് ആ വാഗ്ദാനം ചെയ്തത്. ഇന്നു നടക്കുന്ന സബ്ജക്ട് എന്താണ്?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ : ആലോചിച്ചു വരുന്നുണ്ട് എന്നാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അന്നു ഗവണ്മെന്റ് ആർഡറായിട്ടില്ല.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ : വിരോധമില്ല. ഏതായാലും കച്ചവടക്കാർ കലശലായി അമിതാദായം എടുക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഗവണ്മെന്റിനു ബോദ്ധ്യമായിട്ടുണ്ട്. ന്യായവില ഷാപ്പുകൾ തുറക്കുവാൻ ആലോചിച്ചതോടുകൂടി മണ്ണെണ്ണ ആർക്കും കിട്ടാതെയായി. ഗ്രാമങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ മണ്ണെണ്ണ കിട്ടാതെ കഷ്ടപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. സ്റ്റാക്കുള്ള കച്ചവടക്കാർ അന്നും തോന്നിയ വിലക്കു മണ്ണെണ്ണ വിറ്റിരുന്നു. പക്ഷേ, സാധാരണക്കാർക്കുതപ്രാപ്യമായിരുന്നു. ഇതാണ് ഗ്രാമങ്ങളിലെ സ്ഥിതി. നടക്കാവുന്നവയ്ക്കുള്ളിലെ വെള്ളം വീണ്ടു കഴിയുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത നിരത്തുകളിൽ കൂടി മോട്ടോർകാറിൽ പറന്നുപോകുന്ന ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായ പൊതുജനദാസന്മാർ ഉൾനാടുകളിലെ കഷ്ടപ്പാടുകളറിയാൻ കഴികയില്ല. എങ്കിലും മണ്ണെണ്ണ വിതരണം നിർത്തലാക്കിയ ഗവണ്മെന്റ് ഉൾനാടുകളിൽ മണ്ണെണ്ണ കിട്ടുന്നില്ലെന്നുമാനിച്ചു. ന്യായമായ വിലക്കു മണ്ണെണ്ണ കിട്ടാനില്ലാത്ത ഉൾനാടുകളിൽ വീണ്ടും മണ്ണെണ്ണ വിതരണം ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെന്റുറച്ചു. ന്യായവില ഷാപ്പോ അതിന്റെ മുന്നോടിയായ പഞ്ചായത്തോട് വഴിക്കല്ലാതെ അമിതാദായമെടുത്തു തഴമ്പിച്ചു കച്ചവടക്കാരെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി അവർ വഴിയായിട്ടാണത്രെ നിവൃത്തിയാക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കിയത്. ഇതിന്റെ ഫലമാകട്ടെ, ഗവണ്മെന്റ് നാലര ഉറപ്പികൾ കച്ചവടക്കാർക്കു കൊടുക്കുന്ന മണ്ണെണ്ണ പതിനെട്ടോ പത്തൊമ്പതോ ഉറപ്പിക വിലക്ക് അതിനു കഴിവുള്ളവർക്കുമാത്രം വീണ്ടും കിട്ടിത്തുടങ്ങി. ഗവണ്മെന്റ് കൊടുത്ത മണ്ണെണ്ണ ഒരു ദിവസംമാത്രം കാലണക്കുവീതം വിറ്റവരെയും ഒരു തുള്ളിപോലും പാട്ടുപൊട്ടിച്ചു വില്ക്കാത്തവരെയും ആക്രമത്തിൽ കാണാം. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഈ നയം, അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് കച്ചവടക്കാരെ അമിതാദായമെടുക്കാനുവദിക്കതന്നെ ചെയ്തു. നീണ്ടുപോയി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ദോഷത്തെ ന്യായവില ഷാപ്പുകൾ തുറന്ന് ഉടൻ പരിഹരിക്കേണ്ടതാണ്. കച്ചവടക്കാരുടെ എത്ര പ്രവൃത്തിയെയും മെന്തുമായിരുന്നെന്നുവദിക്കുന്ന സിവിൽ സപ്ലൈ വകുപ്പിനെ ചൈതന്യമാക്കിത്തന്നതെന്നു വേണം പറയാൻ. ഗവണ്മെന്റിന്റെ വിലനിയന്ത്രണക്കല്ലനകൾ എട്ടിലെ പത്തുക്കൾ മാത്രമാണ്. അനുസരിപ്പിക്കാൻ വയ്ക്കാത്ത കല്ലനകൾ നല്ലതെന്നുള്ളത് മറക്കാവതല്ലാത്ത ഒരു തത്വമാണ്. സിവിൽ സപ്ലൈ വകുപ്പിലെ വിലനിയന്ത്രണം തുടങ്ങിയ കല്ലനകൾക്ക് അവയർക്കുന്ന പ്രാബല്യം നല്ലവൻ ഗവണ്മെന്റിനു ദയവുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് ഇത്രയധികം കഴപ്പുണ്ടാകില്ലായിരുന്നു. അമിതാദായമെടുത്തതിനും മറ്റുമായി എത്ര കേസുകൾ ഇന്നുവരെയായി റിക്കാട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റേന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു? റിക്കാട്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ള കേസുകളിൽ എത്രയെണ്ണം ഇതുവരെ ചാർജ്ജ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്; എത്രയെണ്ണം ചാർജ്ജ് ചെയ്തിട്ടില്ല? ഈ വിചാരവീഥി പൊതുജനങ്ങളിലുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഫലംതന്നെയാണ് കച്ചവടക്കാരിലും ഉളവാക്കുന്നത്. അത് അവരെ അമിതാദായമെടുക്കുവാൻ വീണ്ടും പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നേരെമറിച്ച് ഇങ്ങിനെയുള്ള ആളുകളെ പിടിച്ചു കേസാക്കുകയും കഠിനമായി ദേഹോപദ്രവം എല്ലുത്തക്കവിധത്തിൽ പരസ്യമായിട്ടുവരെ കോടതികൾ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ കൊച്ചിയിൽ അമിതാദായം എടുക്കുന്നുവെന്നുള്ള ആക്ഷേപമേ ഇവിടെ വരികയില്ലായിരുന്നു. കളവുകൾ കണ്ടുപിടിച്ചു വേണ്ടുന്ന തെളിവുകളോടുകൂടി കൊടുക്കുമ്പോൾ അതിൽ കണ്ണു ചീന്ദുകയാണെങ്കിൽ അതിലധികം അപമാനം മറ്റൊന്നുമില്ല. ഉൾനാടുകളിൽ

ലെ അമിതാദായപ്രസ്ഥാനത്തിന്നുവതി വരുത്തുകയായിരിക്കണം. ഈയവസരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ മുതല. ഉറുനാട്ടുകളിലെ ജനങ്ങൾക്കു്, അവരും കൊച്ചിയിലെ പ്രജാസഞ്ചയത്തിൽ പെട്ടവരാണെന്നു കരുതി, അരി, മണ്ണെണ്ണ, പഞ്ചസാര മുതലായ സാധനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന്നുവേണ്ട എല്ലാ നടപടികളും കഴിയുമെങ്കിൽ നാളെമുതൽക്കുതന്നെ എടുക്കണമെന്നു ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിനോടാവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളു.

Mr. A. Eachara Menon (Chittur Rural): Is it a fact that 75 per cent of the quantity of kerosene which was being given originally, is alone given now?

Mr. A. Madhava Prabhu (Commissioner of Civil Supplies): It is about 40 per cent.

Mr. President: The biggest cut is made in the use of kerosene oil for illumination purposes.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): I rise to oppose this resolution. The first thing is, if you do away with control, you will be facing disaster. Secondly, the working of the control under the present Commissioner, who has been the only Commissioner, has been the best that has been possible.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): That we cannot say unless another is tried.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): There is absolutely no doubt that the work entrusted with the Commissioner and for which the government thought that a full time officer should deal with, has been carried out with experience, efficiency and sincerity. I have studied this question very deeply and I have taken the trouble to understand what the actual situation is both in our own State as well as in our neighbouring State. Having some advantage of coming in touch with absolutely reliable information, I have much pleasure to state on the floor of this House that both the Governments of Cochin and Travancore have been working hand in hand harmoniously, and fighting as hard as possible, begging, persuading and using all the powers that they have got in talking to people who could help us. His Excellency the Governor of Madras, in opening the Sri Chitra Exhibition said: Do not forget the fact, much as we should like to help you, you must remember that Madras is not a surplus province. There is not a surplus quantity of rice to be given. They are burdened also to give rice to Ceylon on account of their poor conditions in that island which also suffered by the Burma rice ceasing to go to Cochin, Travancore and Ceylon. Under these circumstances, the rice problem is a very terrible one, the magnitude of which cannot be realised. It is very easy to say, as the Hon'ble Member for Chalakkudy said, bring rice. From where? From Heaven? In the days of the Jews, when they passed through wilderness, heavens rained in them and without any difficulty of growing any paddy, or harvest, they got what they wanted. But those days are over. Rice has now to come from somewhere where there is rice. Where is the rice? In every district in the Madras Presidency, the collectors have come to the rescue of their own districts. They say, we have no rice. Under these conditions, Madras Government are going out of their way, and we must be thankful to them for going out of their way and giving us the help that they are actually giving us now. They could not give the October quota; even the September quota could not be given to Travancore; and that is the reason for all the tapioca orders. Emergent orders were passed that tapioca was the only substitute. They want to discourage the industry. The tapioca grower who was only getting one chakrom or 6½ pies for 2½ lbs. has been receiving fourfold. Which government will interfere with the agriculturist who is getting a little money. They had to do that much against their will. The problem is, are we to feed our own people or are we to make this tapioca available for some millowners outside? The first problem is food; next problem is cloth. Therefore the first one should be tackled first. Do you know that attempts are being made both by the Cochin Government? I have received no information from the Civil Supplies Commissioner or the Diwan, but I have the information that our own men have gone to Sind and the Travancore people have also gone there to get rice. Sind is a place where there is surplus rice. Agents are working there already. The Travancore Government is going out of their way to budget 50 lakhs of rupees to make vessels and to bring the rice down. They are giving as much sympathy as possible. They are allowing us the jaggery quota, they are allowing us the tapioca quota; their fish—allowing us everything that they have got. At such a time, for any member to get up and say: fight with the Travancore Government; be bold—All these will really do harm to us; I am sure if any member has said it honestly, he himself may have his own feelings. I do not mean any aspersion. Why should we consult them? If we do not consult them, our actions will be very weak.

Mr. M. K. Devassy (Adur): Do you mean Mr. Moothedan?

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): I mean you.

Mr. M. K. Devassy (Adur): You are absolutely wrong. I never said that. You may make your own statements; but do not impute the statement to me.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): You said that the Cochin Government should now bow down.

Mr. M. K. Devassy (Adur): I do maintain my position.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): I say, we must try and persuade and work as harmoniously as possible without the possibility of any quarrel with them and with as much sympathy as possible with one another and co-operate and do good to both the people. After all, we are all one section from Gokarnam up to Cape Comorin. There are people who are starving at Chertalai, a very populous district in Travancore. I think it should be charitable to give them some rice. When such taluks suffer in our immediate neighbourhood, we must at once go to their succour. They will also come to our succour when we want help. Rice has been taken from the areas where they have been locked up to be given to the people who suffer there. Sympathetic jennmis at an extra price, give the rice to the poor. It is at such a time that you say, we don't want any control. Do you know what the condition then will be? Imagine the condition without control and without power to open rice store or paddy store. In Travancore action has been taken most severely; houses have been raided and kerosene oil tins taken out; rice bags taken out. They have been sent to the chowka to lie there at least for one night. For what purpose? And how could they take these things if they have no control? At a time when control is absolutely needed, here is a proposition—suspend the control for three months. What could be the condition? As regards tapioca, I have something to say. I have some personal experience in the matter. Last year, during the birthday celebration of His Highness the Maharaja of Travancore, beautiful powder and starch that could be made of tapioca could be had at Rs. 13 a cwt. Today, my friend was selling at Rs. 42 a cwt. You can understand how that came about. I went about in the country to sell tapioca powder. Nobody would buy it. In April there was no demand. In Karkadagam we went to my friend here asking him to buy. He would not touch it. He is running to Travancore and so he was absent here for three days. From Karkadagam onwards when all the starch from Malaya, Java and the Far East ceased to come to India for the purpose of making cloth and so on, there was a tremendous rise in prices, because there are millions of looms working in India. 66 000 mills are working in Bombay; 47,000 looms are working in Ahmedbad; 12,000 in the Madras Presidency. With all these looms working, tons of tapioca powder had to be supplied which they could not get from outside. Naturally the principles of supply and demand played much. The supply was short; the demand great; so prices shot up, and you get advantage. Now comes a friend here to say that as the duty imposed is high, the price should also be high. He is getting the biggest price that is possible. At that time he says, fix a fair price. Why should you fix it? When the demand is so very great, even without control, people will buy it and the price will rise.

Mr. V. J. Mathai (Planters): So there is no necessity for fixing the price.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): You are getting money. Those prices are there. There is no necessity for Government to come and regulate that rice has become scarce and is not available. But the price of tapioca which is raised by excessive demand cannot be controlled. My learned friend for planters is good for planting, but not for thinking. How will you fix the price of tapioca when there is excessive demand. Therefore, Sir, I must oppose this proposition as vehemently as possible, and if it is intended to cast any reflection upon the working of this department, that also is very undesirable and uncalled for and out of place; because when a person is working under difficult conditions all round him, behind him and in front of him, it is impossible to please a large number of people. It is impossible to please everybody. Somebody will have to be delayed. Somebody will get it quick. I know how much work is being turned out by him. I have seen it myself. I have had to delay myself 15 days to get an order. I have no complaints because that was the earliest possible moment. Therefore, don't view these things from the hard point of view. That kind of thing is not possible.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): How many bags of sugar do you want?

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): I have got all that I want. If you want sugar, I shall give you. I must join with Mr. Moothedan who said that he was getting complaints. What are the members trying to do in their own constituency to help. I heard a big plan from the Hon'ble Member for Nemmara. I would ask him what suggestion, what helpful ideas have you placed to get over the difficulty in Nemmara.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ : ചില പ്രവൃത്തിപദ്ധതികൾ രൂപവൽക്കരിച്ചു നടപ്പിലാക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിനുദ്ദേശമുണ്ടെല്ലോ. അതു നടപ്പിലാക്കണമെന്നെ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളു.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri) : What you say is; punish heavily the wrong-doer; whip him, as Mr. Iyyu said. You know punishment is not a thing which is going to help you. If you do like that, you will find that every merchant will be standing against you. It will be easy to whip, but it will be very difficult to forget whipping if you get it. Mind you, if you adopt that policy, you will find rich merchants of influence whose hands will get a longer way and who will tie your hands.

Mr. K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur) : Is it the point that they should not be punished? It would be encouraging them to profiteer.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri) : They should be punished. Coming from a centre of distribution in the State where there are so many merchants who do not know even to read English or Malayalam, so many of our rules and regulations, I know they are trying their level best to come to the wishes of the Government; and if perchance they go against you, you punish them most heavily. Then I say the ideas of justice will not permit me to support such a proposition. Punish them. I am only against the idea of whipping them. You should be whipped for not doing your duty to your own constituency.

Mr. President : It is not parliamentary.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri) : They have made me angry. I must give them in return. What I submit is that such an idea should never be countenanced by the Government. Government should punish them according to wisdom. But resort to some other sort of punishment which will be good. Hereafter Government should show leniency also. That is the condition in which we are all placed. We cannot antagonise it, and at the same time, we cannot encourage profiteering. Take a *via media* course which should be followed.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam) : He is speaking for the rich. This is a very important subject and we have to plead for the poor people as well.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri) : What ought to be done is if the members are really solicitous of the interests of the poor people who do not get these things, they will themselves ascertain the number of houses and the quantity of rice required or sugar required and come out with their money to buy such things; store it under their supervision and distribute according to ration cards. We have done that and we have found no difficulty in getting the Civil Supplies Commissioner to encourage such a system. When you find you do not get anything, Government must do that themselves and the merchants should be punished. You are not helping the poor by that.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ : കൊച്ചിയിലുള്ള കാരോ വില്ല്യം മട്ടാഞ്ചേരിയല്ല.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri) : I will give you this constructive idea.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ : ഇവിടെ ഒരു പുതിയ ആശയം വേണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ വേണ്ടവിധത്തിൽ നടപ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നാൽ മതി.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri) : I cannot make people understand who cannot understand. I have only so much to say that the system that is now worked is the best we can conceive of.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam) : I congratulate the Hon'ble Member for Mattancheri who though he was actually defeated by 2,000 votes was true to his constituency, that is, the capitalists of Mattancheri and also those who helped him to come to this Council by some method. I want to do my duty towards more than a million of poor people in Cochin and more than 45,000 subjects of His Highness the Maharaja in my constituency. I completely disagree with Mr. Moothedan in his opinion about the Government's policy of joining hands with Travancore and sympathise with him. I congratulate the Government for their policy of appeasing anyone of the Governments from whom they can get paddy or from whom they can get other foodstuffs. I condemn the policy of the Government or the policy of the Civil Supplies Department for bowing before the merchants of Mattancheri and Trichur. The control should only be in profiteers, unless and until one or two big merchants in Mattancheri or Trichur are got down and whipped, I will condemn the policy of the Government throughout.

Mr. President : It is absurd to say that Government or the Civil Supplies Department is bowing before the merchants.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam) : It may be absurd, but really it is a fact. I cannot but say that. That is why I wanted a resolution to be moved to introduce whipping, not on the poor

man, but on the rich. I don't think the Hon'ble Member for Nellore wants the control to be taken away altogether. The system as it stands is worthless. In the second place, the administration is still more worthless and the control is ineffective. What if the control is thrown away for three months and tried without it? As it stands, profiteering takes place mainly in Mattancheri and Trichur. Only the poor merchant is caught; not the rich merchant, because the Government is playing into the hands of these rich merchants. May I ask you, how can the poor people rely on the justice of the Government?

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): Rely that the Government is not catching the big merchants because they are doing the right thing.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): You may say anything. Government is different; you are not Government. For, one alone can't shape the policy of the Government. I have an equal voice as much as you in shaping the policy. Unless and until the policy of profiteering in Mattancheri and Trichur is checked, unless the whole paddy is commandeered and rationed and distributed to every subject of His Highness the Maharaja, the whole system should cease. That is what I have to say and I do not congratulate either the Government or the Civil Supplies Commissioner so long this inefficient system prevails. You cannot say that he is the only efficient man unless another one is tried. The whole system should go. I support the resolution.

Mr. T. S. Ramachandra Ayyar (Chittur-Tattamangalam): I do not find my way to accept the resolution as it stands. But I welcome it since it gives me an opportunity to bring to the notice of the Government, the shortcomings in the working of the price control system, and my humble suggestions for the better working of the system. If the resolution is accepted as it stands, a few big jenmis, a few Bishop Hattos, and a few big merchants will corner all the stock of paddy and rice in Cochin and they will dictate terms to the poor consumers who will be adversely affected. So, the resolution is prima facie absurd.

Sir, there is another school of thought in the House who hold the view. That if you catch hold of the few big merchants and thrash them, the situation will be saved. It is just like, milking a dry cow, you may tie down its legs and ill-treat it, but it won't yield milk. Well, under certain conditions, the merchants should be punished very severely if they take to questionable methods of doing business at the expense of the general public.

Mr. C. K. Nayar (Nemmara): Is it not the position now?

Mr. T. S. Ramachandra Ayyar (Chittur-Tattamangalam): In the matter of the taking over of Chittur paddy to Trichur the Government has not perfected the system of issuing permits. I understand that with these permits, the merchants are authorised to take a specified quantity of paddy or rice from Chittur within a specified number of days or weeks. But I understand Sir, that the Government has not devised a safe machinery to find out whether the merchant has properly used that permit, or misused it in carrying rice or paddy from Chittur to Trichur. Now, on a point of information, will the Civil Supplies Commissioner, kindly inform the House in detail the mode of working the permit system and the methods, if any adopted to find out any possible misuse of permits.

Mr. A. Madhava Prabhu (Commissioner of Civil Supplies): The procedure is this. We issue permits in quadruplicate. That is the normal rule. This is what I have found being done by the Wheat Commissioner for the Government of India. We have got a large number of export permits and it has been explained by a circular as to what should be the procedure. According to the procedure, out of the four copies, one is kept in the office, one is to be handed over to the person who wants to import the third to the place from where import is made and the fourth to the place where the import is made. Now, taking the case of Chittur, I issue a permit from here, a copy is kept in my office, one copy is sent to the Assistant Price Officer of Chittur and one to Trichur and one is handed over to the person concerned. Then this man who takes the thing with him has to show the permit first to the Excise Officer who allows exit from the Chittur taluk. He has to get it signed on the back of it saying that they entered in the books the particulars—100 bags is the quantity taken. He has got a register in which he has to enter these things. He knows from the register that so much quantity has been taken as per the Civil Supplies Commissioner's permit number so and so. Then the Assistant Price officer there, has to verify whether this quantity has been exported from that place. There is a time-limit fixed. If within that, this quantity has not been exported, then he knows that the permit becomes invalid after that date. This has then to be surrendered in the office of despatch. When the whole thing has been worked out, the Assistant Price Officer sends his field officer to verify whether this quantity has come there. He gets weekly returns from merchants and from here he can see if this has come there or not. But with reference to Chittur or Malabar, there

is a deviation which has been insisted upon as suggested by the Government of Madras. This is to help us to check all the exports. Even by the use of these four copies, some difficulty was being experienced. A lot of paddy was being smuggled out of the intervening British territory by the use of this permit, in this way. 100 bags of paddy are allowed to be transported from Chittur to Trichur. They take 100 bags from that place into Vadakkancheri. What they do there is, they purchase more bags from there and see that it is imported into their place with this permit. The officer is not there. They show this permit when anybody comes. In that way, the Malabar officers suspected more paddy being taken into Cochin State. They suggested that we must issue two more copies of the permit for the use of their officers; one to be kept at the station where it enters British territory and another to be used at the place where it goes out and their excise and police officers were to keep watch over these things. They will note whether the person has the right to import or export the thing. What happens is he keeps one form with him; gives one to the British officer who is stationed at the place of export; gives one at the Cochin territory. That is the special procedure so far as Malabar is concerned. And since the forms we have got are very limited, we have had to type two more copies.

Mr. T. S. Ramachandra Ayyar (Chittur-Tattamangalam): You are issuing permits over and above this?

Mr. A. Madhava Prabhu (Commissioner of Civil Supplies): This is only for Chittur for all the other places only quadruplicate.

Mr. T. S. Ramachandra Ayyar (Chittur-Tattamangalam): Government will do well to realise that the excise peons can be purchased for a song.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): After all, they are petty servants.

Mr. T. S. Ramachandra Ayyar (Chittur-Tattamangalam): But you go hungry here. Sir, the petty people are being purchased by the Trichur merchants and the supply department is didled. I would like to draw the attention of the House to the fact that the landlords, and the producers in the Chittur Taluk when compared with consumers are very unlucky. The consumers are really lucky. We produce anakomban for which there is no control in theory. Anakomban now sells at Rs. 110 per cart-load of 70 paras in adjacent British parts. But we have not got the right to send out a grain of paddy anakomban or chamban. So, if merchants from Trichur do not come and buy anakomban—indirectly it amounts to control and in fact it sells by far at a lower rate. So much so, we producers are victimised. Another thing is, these merchants from Trichur take permits from you to take anakomban. You have placed no officer at Trichur so that you can know whether it is anakomban or any other variety. The persons appointed there are those who have no knowledge of these things. These Trichur merchants purchase anakomban at a lesser rate from Chittur and Tattamangalam; they take it to Kollenkode and Koduvayoor; they get it changed into chamban and they send all the anakomban to Pollachi and make good profit at the expense of the producers of the Chittur Taluk. So we producers are victimised. You do not get any benefit thereby. The Government has not placed an officer of status and competence to find out whether these merchants transport anakomban or anything else from the Chittur Taluk. That lacuna has been brought to the notice of the Government and I don't know what action has been taken by the Government in the matter.

Another important point is this. Right from the beginning of the war, our Government has taken very vigilant measures in this matter of price control. When compared to British India and Travancore, our Government have done all that they can do to keep down prices. That is true. But the Government has a duty to see that there is no atmosphere prevalent which encourages black marketing and is conducive to the regular drain of paddy from Cochin to British India. That atmosphere has been persistent right along here. Travancore has fixed Rs. 1—4—0 for a Travancore para and I am told the price here has also been raised.

Mr. President: Yes, it is raised. Travancore para is larger and the price is Rs. 1—2—0; Cochin para is smaller and our rate is 1—1—0.

Mr. T. S. Ramachandra Ayyar (Chittur-Tattamangalam): A Parur man, who is known to me, told me that our para is larger and the Travancore para is less than ours.

Mr. A. Madhava Prabhu (Commissioner of Civil Supplies): Whatever that be, I can say that I have got correct information. We have gone into the question in detail. You are assuming that the Government is doing nothing. We have gone into the question and have ascertained the contents of their standard para for which the price has been fixed. We have made comparison and have found that theirs is larger than ours.

Mr. T. S. Ramachandra Ayyar (Chittur-Tattamangalam): Sir, I assume nothing. I take objection to that. The Government should never question the sincerity underlying the Hon'ble Members' well-meant criticisms. Responsible officers should have thick skins before accepting responsible positions. I offered a well-meant criticism, do not be sensitive; Sir.

When we take into consideration the interests of the consumers of the Chittur Taluk, Government will do well to maintain the *status quo* and the present level of prices. I am of opinion that it comes to this, though a man can live on a lesser cost for ten days and no more and if a man can live at a higher cost for 30 days, I will certainly go in for the man who can live for 30 days. As pointed out, the Government will do well to pay more attention towards consolidation, augmentation of the stock rather than to keep down the prices and encourage the regular drain from the State to foreign territory. This is no plea for the merchants; this is a plea put forward in the best interests of the consumers. I would request the Government to ponder over the suggestions offered and if possible try to raise the level of prices. The Government may argue that now we are exercising control over paddy in excess of 300 paras in the hands of individuals, we have taken sufficient measures; but, still there are loop-holes. In small houses, people may not require 300 paras of paddy. Government will do well to consider that aspect of the question.

Another important thing is this. In the price control committee, you have not given representation to the Chittur Taluk. I am sure that any member representing Chittur will be only too glad to be a member of the committee and that too without any T. A. or daily allowance. I give you that assurance. I request the Hon'ble Member to withdraw the resolution after a full-dress debate has taken place on the subject.

Mr. M. K. Devassy (Adur): Sir, it is very difficult to say whether one can support or oppose this resolution. As I take the spirit of the resolution, it is only an enabling resolution to discuss a very important subject in great detail in this House. I myself have sent another resolution saying that the provisions of the price control scheme should be more strictly enforced. As such, I am not in favour of the literal sense of the resolution. Several aspects of the price control scheme have been now placed before the House and it is necessary that the Government should understand all the aspects in proper colours as it has been presented from several quarters. I want to clear one misunderstanding. There is no case at all that the Government is not doing its best to get as much rice as possible to the State. (*Hear, hear*). I for one would congratulate the Government, particularly the Diwan, for the great pains they take to get sufficient quantity of rice to the State from time to time. But as I congratulate the Government on that point, I should also sympathise with the Government on the other aspect of the question that the credit that they have earned in the matter of the supply of rice has been lost in the improper distribution of the same. Several representations have been received by us complaining about the distribution of rice in several parts of the State and the machinery adopted has totally failed.

Mr. President: Now the machinery has been totally changed and a new machinery has been adopted for the better distribution of rice. We will be working out the new system and will note how it works.

Mr. M. K. Devassy (Adur): I am grateful to the Diwan for the assurance and I will also refer to that before I close. The point to which I refer is that the Government should understand what exactly takes place because in a disease of this sort, it is very difficult to find out the cure unless you examine the several aspects of the case. That is why I have stated that in several parts of the State, during the last session of the Council, and even before that, that there were several complaints that rice was available only at a higher price than the control price. Only in very few instances we have got cases of the rice in the local price excepting a few places in Kodakara and another place where rice was not at all available. But now the situation is more serious. As a matter of fact, rice is not available in some of the places. I may draw the attention of the House to an important aspect, namely that even the fair price depots will not be in a position to solve the problem entirely. If the Government think by opening shops you will be able to supply all the people in these affected areas with Government money I think it will be a huge speculation and it will be rather impossible.

Mr. President: Government have already explained the position.

Mr. M. K. Devassy (Adur): The idea underlying the fair price shops is only to have a levelling influence on the merchants. Therefore Government should examine the question why is it that rice does not come. Is it on account of the fact of absence of rice or is it due to the deliberate purpose of the merchants to defeat the public and the Government alike.

There are provisions operating upon the merchants so that the Government may know what the stock is. Now I would ask the Government has the Government received representations from the public that rice is not available in certain localities and have the Government investigated into the matter and found out that merchants keep stock and accounts. Do you think that Government will be in a position to answer me on that point. If the Government has found out such cases where there is stock of rice in excess have the Government taken any action?

Mr. A. Madhava Prabhu (*Commissioner of Civil Supplies*): No such case has been reported.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): Did the Commissioner get a report from Cherai that more than 100 bags were taken to three or four places?

Mr. A. Madhava Prabhu (*Commissioner of Civil Supplies*): Not that I remember.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): Has the Commissioner of Police received any such representation?

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (*Commissioner of Police*): No.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas Kanayannur*): Have they sent the report seen in the papers to the Commissioner of Police or Commissioner of Civil Supplies?

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (*Commissioner of Police*): I have heard of it.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): You did not care to read it. May I know whether the Secretary to the Government has seen it in the papers?

Rama Varmha Tampuran (*Secretary to Government*): Complaints have been received from time to time regarding the scarcity in the villages. I can assure you that if a report like that is brought to the notice of the Government, immediate action is taken.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): And with regard to this particular case?

Rama Varmha Tampuran (*Secretary to Government*): I want notice. I do not remember exactly.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): It was a very sensational case. Not only that there were several other complaints from Narakkal. There will be many other cases which we will not be in a position to bring to the notice of the Government. So many representations were made to the Commissioner of Police and Commissioner of Civil Supplies.

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): A large number of prosecutions also were made.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): This particular case was reported in the press. I am told that representations were made to the Commissioner. It was a very sensational case.

Mr. President: The Hon'ble Member will realise that everything reported in the papers is not true, and that these officers are responsible members.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): The Head Constable of Narakkal station arrested him.

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (*Commissioner of Police*): The question is whether representations were made to me. No representations were made.

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): Am I to understand from the Civil Supplies Commissioner whether he has so far got a specific case containing grievance of this sort.

Rama Varmha Tampuran (*Secretary to Government*): We receive complaints and things are reported in the papers. Sometimes petitions are received. Sometimes even telegrams are received. Immediately such papers are received, we will forward them to the Commissioner of Civil Supplies or the Assistant Price Officer, since he is more easily accessible. The Commissioner will not always be here. Mr. Sreedhara Menon, Assistant Price Officer will always be here. I used to send for him and I have called him once or twice when the Diwan was at Delhi. I sent the Assistant Price Officer to Cranganur. He went there and made enquiries. He asked the merchants to give out rice and 100 or 200 bags were given. The whole situation was pacified. Whenever we receive reports we always take immediate action. I can personally certify that every time a report is received immediate action is taken.

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): I am thankful to the Secretary to the Government. The whole controversy arose since the Commissioner for Civil Supplies said that he has not received any complaint.

Rama Varmha Tampuran (*Secretary to Government*): He was in Madras at that time. Sometimes he will be at Trivandrum.

Mr. President: All these are looked into with the utmost possible speed and relief measures taken as early as possible.

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): The question put was whether persons who had any stock refused to sell and complaints were made also. The question was not whether there was scarcity or whether there was balance in hand.

Mr. K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): A particular merchant in Cherai did not sell rice for two days and many people gathered and afterwards opened the shop forcibly and they got hundred bags of rice. Perhaps I made a mistake in saying representation. Did the Police Commissioner get any report, or the Commissioner of Civil Supplies?

Mr. A. Madhava Prabhu (Commissioner of Civil Supplies): To the best of my recollection I have not received.

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (Commissioner of Police): I received a police report.

*The House rose for lunch at 1 p.m. and re-assembled at 2-30 p.m. with
M. R. E. A. Eachara Menon Aul., Panel Chairman in the Chair*

Mr. M. K. Devassy (Adur): Since most of the other points relating to this subject have been dealt with by me in my speech on an allied topic the other day, I do not wish to repeat them here. I therefore, do not wish to make any speech.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറ്റർ : സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ എത്രക്കുന്നു. സർ, ഇന്നേ വരെയുള്ള നമ്മുടെ പ്രൈസ് കൺട്രോൾ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് എത്രയൊരളത്തിലുള്ള പ്രവൃത്തി കളാണു പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് അല്ലമായിട്ട് ഒരു വിചിന്തനം ചെയ്താൽ നമുക്കു സന്തോഷത്തിനുള്ള വകയല്ലാതെ, ദുഃഖത്തിനുള്ള വക കാണുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല (ഹിയർ, ഹിയർ). ജപ്പാൻ യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്, എന്റെ ഓർമ്മ ശരിയാണെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ ഡിസംബർ ൭-ാംന-യാണ്. അന്നുമുതൽക്കാണ് ബമ്മയിൽനിന്നു നമുക്കു കിട്ടിയിരുന്ന അരി നിർത്താക്കപ്പെട്ടതു്. അതിന്നു ശേഷം ഇപ്പോൾ നമ്മൾ ഇതാ ഒരു കൊല്ലം എത്താറായിരിക്കുന്നു. ഇനി ൧൧ ദിവസം മാത്രമേ ആ ഒരു കൊല്ലം തികയുന്നതിന്നു ബാക്കിയുള്ളൂ. ഈ ഒരു കൊല്ലം കൊച്ചിയിലെ പൌരാവലിക്കു സുഭിക്ഷമായി അല്ലെങ്കിലും ഒരുമാതിരി കഷ്ടിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടത്തക്കവിധത്തിലുള്ള ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു ധൈര്യമായും, അഭിമാനപൂർവ്വമായും പറയുവാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമാണ്. ഈയവസരത്തിൽ ഈ പ്രമേയകർത്താവിന്റെ ദൃഷ്ടികളെ അടുത്ത ബ്രിട്ടീഷ് പ്രദേശങ്ങളിലേക്കും അതുപോലെതന്നെ തിരുവിതാംകൂർപ്രദേശങ്ങളിലേക്കും ഞാൻ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഇന്നു തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു ചാക്ക് അരി കിട്ടണമെങ്കിൽ ൩. ൩൧. കൊടുക്കണമെന്നാണ് എന്റെ സൂക്ഷ്മമായ അറിവ്. ബ്രിട്ടീഷിൽ അത്രയും വില പൊങ്ങിയിട്ടില്ലെങ്കിലും നാം ഇവിടെ കൊടുക്കുന്നതിലും അല്പം കൂടുതലായ വില അവിടെയും കൊടുക്കേണ്ടതായിവരുന്നുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : ബ്രിട്ടീഷിൽ ഇല്ല.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറ്റർ : ബ്രിട്ടീഷുകൊച്ചിയിൽ അങ്ങിനെയാണ്. അപ്പോൾ നമുക്ക് ഇന്നു പ്രൈസ് കൺട്രോൾകൊണ്ടു വില കൂടിയാണ് അരി കിട്ടുന്നതെന്നുള്ള ആക്ഷേപത്തിന്നു വഴിയില്ല.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ : കിട്ടുന്നില്ലെന്നാണ് പറയുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറ്റർ : എന്നാൽ ബാക്കി രാജ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ തീർച്ചയായും ഇതിനേക്കാളും കുറഞ്ഞ വിലക്ക് കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ അതു കൊച്ചിയിൽ സുലഭമല്ലെയെന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ : അതിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപമില്ല.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറ്റർ : ആക്ഷേപം ഉള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പറയുന്നതു്. ഇനി അരി സുലഭമായിട്ടു ഉണ്ടോ, ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണ് എന്റെ പ്രധാനമായ വാദം. അരിയ്ക്കു കുറെ ക്ഷാമം വന്നിട്ടുണ്ടാവാം. ഇതു എല്ലാ രാജ്യങ്ങളേയും ഒരു പോലെ ബാധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വിഷമപ്രശ്നമാണ്. പക്ഷെ ബാക്കി രാജ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു നമ്മുടെ സ്ഥിതി സ്തുത്യർഹമാണ്. പക്ഷെ അരി ലഭിക്കേണ്ട സകല മാർഗ്ഗങ്ങളും നോക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് സകല കഴിവുകളും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. കൂടുതൽ അരി കിട്ടത്തക്ക തരത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർക്കു വല്ല നിർദ്ദേശങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു ഗവണ്മെന്റ് സ്വാഗതം ചെയ്യുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. പ്രൈസ് കൺട്രോൾ സിസ്റ്റം നിർത്തൽ ആക്കിയതു കൊണ്ടോ, അല്ലാത്തപക്ഷം അതു കുറെ മാസത്തേക്കു സസ്പൻഡ് ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടോ, വേറെ യൊരു ദിക്കിൽനിന്നു് അരി കിട്ടുവാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടാകുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയും എനിക്കില്ല. ഇതിനെല്ലാംപുറമെ ഇപ്പോൾ നടപ്പിൽ ഇരിക്കുന്ന കൺട്രോൾ സിസ്റ്റം കറേജുടി ഉൾക്കൊള്ളി

തമാകത്തക്ക നിലയിൽ നടത്തിയാൽ കറെക്കൂടി നന്നാകുമായിരുന്നുവെന്ന ആക്ഷേപത്തോടു ഞാനും യോജിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ : അതെ ഞാനും പറയുന്നുള്ളു.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറ്റർ : അതിനു വേണ്ടതായ ഉപദേശങ്ങൾ നിങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനു കൊടുക്കണം. അതെപ്പറ്റി എന്റെ എളിയ അഭിപ്രായത്തിൽ തോന്നുന്നത് ഒന്നാ മതു കൊച്ചിയിലുള്ള ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടുകൾതന്നെ ഒരു യോജിപ്പ് ഉണ്ടാകണമെന്നാണ്. ഇന്ന് ഇവിടെ കാലത്തു് ഇതിനെപ്പറ്റി ഡിസ് ക്ഷൻ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ചില കേസുകളെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡണ്ട് അവർകൾ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഒരു കോണിൽനിന്നു പറയുന്നു, റിപ്പോർട്ട് കിട്ടിയെന്ന്. എന്നാൽ മറ്റൊരു ഭാഗത്തുനിന്നു പറയുന്നു അതിനെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞുകൂടായെന്ന്. അപ്പോൾ അവർതമ്മിൽ ഐക്യരൂപമില്ലെന്നാണ് ഇതുകൊണ്ടു വരുന്നത്.

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (Commissioner of Police) : The fact is, I have received only Police reports. That does not mean representations.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറ്റർ : പോലീസിന്റെ കീഴ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ച സിവിൽ സപ്ലൈ കമ്മീഷണർക്കു യാതൊരു അറിവുമില്ല.

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (Commissioner of Police) : His information is not correct. There were two cases. One was a case of export of rice and the other was of export of tapioca. Both those cases were detected and are under investigation.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറ്റർ : കഴിഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ വാദിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഇനി മേലിൽ നടക്കുവാനുള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്. ഇവിടെയുള്ള ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ പുറംരാജ്യത്തേക്കു പോകാതിരിക്കുവാൻ ഒരു കോട്ട കെട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കോട്ട കെട്ടണമെന്നു പറയുന്നതു കല്പിക്കാണ്ടു വേണമെന്നല്ലാ ഞാൻ പറയുന്നത്. നമ്മുടെ എല്ലാ ബൗണ്ടറികളിലും പരിശോധനക്കുള്ള ആളുകളെ വെച്ച് അരിയും മറ്റു ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളെ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനേയും നല്ലവണ്ണം തടയണം. ഇന്നുകാലത്തുണ്ടായ ചോദ്യത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത് ന. ന. സിവിൽ ഗാഡ്സ് ഇവിടെയുണ്ടെന്നാണ്. അവർക്കു് എന്താണു് ജോലി. അവരിൽ ഓരോ ഭാഗത്തേയും ഓരോ ബൗണ്ടറിയുടെ പ്രദേശത്തേക്കു് അയക്കുക.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി : അതാവശ്യമില്ല.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറ്റർ : എന്നാൽ മറ്റുതരത്തിൽ അതിന്നു കുറെ ആളുകളെ പ്രത്യേകം റിക്രൂട്ട് ചെയ്യാലും മ. ന. നമ്മുടെ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ പുറംരാജ്യങ്ങളിലേക്കു് പോകാതിരിക്കുന്നതിനായി വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യണം. ഈ അധികാരം ഇപ്പോൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു് എക്സൈസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനാണെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. എക്സൈസ് പൂബ്സിനെയാണ് അവിടെയവിടെ കാണുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിനോടു വളരെ അടുത്താണ് നമ്മുടെ ബൗണ്ടറീസ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. അവിടെ രണ്ടോ, മൂന്നോ പൂബ്സിനെ മാത്രം നിർത്തിയതുകൊണ്ടു് തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന സാധനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ വളരെ വിഷമമാണ്. ഇതെല്ലാം കൊണ്ടുപോകുന്നതു രാത്രിയിലോ, അല്ലെങ്കിൽ ആളില്ലാത്ത സന്ദർഭം നോക്കിട്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു് അതിലേക്കു കുറെ ആളുകളെ നിയമിക്കണമെന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിയണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ഇതിനെല്ലാം പുറമെ എൺപത്തഞ്ചോ, എൺപത്താറോ ഫെയർ പ്രൈസു ഷോപ്പുകൾ ഇവിടെ തുറക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നു പറയുകയുണ്ടായി.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്. പണിക്കർ : നൂറു ഷോപ്പുകൾ തുറക്കുന്നുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറ്റർ : ഈ നൂറു ഷോപ്പുകൾകൊണ്ടു് ഇവിടെ നേരിട്ടിരിക്കുന്ന വിഷമത്തിന്നു പരിഹാരമാകുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷ എനിക്കില്ല. ഉദാഹരണമായി കമ്പളങ്ങി വില്പനയിൽ ഉദാഹരണം ൧൮, ൦ ൦ ൦ തോളം ജനങ്ങൾ കാണും. അവിടെ ഒരു ഷാപ്പുകൊണ്ടോ, രണ്ടു ഷാപ്പുകൊണ്ടോ അവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു് അരിവിതരണം ചെയ്യുവാൻ മഴുവനും സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു് അരിവിതരണത്തിന്നു് എന്തെല്ലാം തരത്തിലുള്ള സൗകര്യപ്രദമായ പദ്ധതികളുണ്ടാക്കാമോ അതെല്ലാം ചെയ്യണമെന്നാണ് എന്റെ അപേക്ഷ.

RECOMMENDING THE SUSPENSION OF THE WORKING OF THE
PRICE CONTROL DEPARTMENT FOR 3 MONTHS

159

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട്, സർ, സിവിൽ സപ്ലൈസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനം തൽക്കാലം നിർത്തിവയ്ക്കണമെന്ന ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ എതിർക്കുന്നു. കൊച്ചിരാജ്യത്തു സിവിൽ സപ്ലൈസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് വന്നതിനുശേഷം ദോഷമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു് എന്നു പറയുന്നതിനോടു ഞാൻ വിരോധിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ധാരാളം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതു് സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ കഴിയുകയുമില്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങൾ പുറത്തേക്കു് പോകാതെയിരിക്കുന്നതിന്നു എന്താണു മാർഗ്ഗമെന്നാണു നാം മുഖ്യമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതു്; ഉടനടി പരിഹാരം കാണേണ്ട സർവ്വപ്രധാനമായ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഒന്നാണതു്.

മിസ്റ്റർ എ. ബി. സേലം: അത്ര വലിയ നിഷ്പക്ഷതയുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: നിഷ്പക്ഷതയുണ്ടെങ്കിലും വിഭവങ്ങൾ പുറത്തുപോകുവാൻ സൗകര്യമുണ്ടു്. ഈ സംഗതിയിൽ സിവിൽ സപ്ലൈസ് കമ്മീഷണറെ കുററു പറഞ്ഞിട്ടു കാഴ്ചമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു് ഇവിടെയിരുന്നുകൊണ്ടു് ആവശ്യമായ നിയന്ത്രണങ്ങൾക്കു് കല്പന അയക്കാമെന്നല്ലാതെ. കുറുകാരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിന്നും, തുടന്നു് മറ്റു നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്നധികാരമില്ല. ആവക അധികാരങ്ങൾ മറ്റു ചില ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിലാണു നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നതു്. സ്റ്റോറിനു പുറത്തേക്കു ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങൾ നിയന്ത്രണത്തിനുശേഷം എത്രമാത്രം ചോർന്നുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു ചോദിച്ചാൽ, വ്യക്തം നിരസയും കലഹം ഒരു മറുപടി നൽകുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു.

മിസ്റ്റർ എ. ബി. സേലം: മറ്റു രാജ്യത്തുനിന്നല്ലെ ഇങ്ങോട്ടു വരുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു് ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവരരുതെന്നു ഞാൻ വാദിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ വിഭവങ്ങൾ പുറത്തേക്കു് ചോർന്നുപോകാതെ നോക്കുകയും, നിവൃത്തിയുള്ളടത്തോളം വിഭവങ്ങൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തേക്കു് കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യണമെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. നമ്മുടെ അതിർത്തികളിൽ കൂടി ധാരാളം നെല്ലു പുറത്തേക്കു പോകുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി ഇവിടെ പറയാതെയിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ചേരാനെല്ലു പഞ്ചായത്തത്തിൽത്തീർച്ചപ്പെട്ട പല സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും നെല്ലു കടത്തി പുറത്തേക്കു് കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: എവിടെക്കാണ്?

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു്. തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു് കടത്തിയ നെല്ലു് അവിടെതന്നെ വില്പന നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതുപോലെ മറ്റു പല അനുഭവങ്ങളും ഇന്നിവിടെ ചൂണ്ടികാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ചിററൂരിൽനിന്നു് തൃശ്ശിവപേരൂരിലേക്കു് കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു് വാങ്ങുന്ന ആനക്കൊമ്പൻനെല്ലു് ബ്രിട്ടീഷ് ഭാഗത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ അതു് അവിടെ വിറ്റു് പകരം അവിടെനിന്നു് മറ്റുനെല്ലു് വാങ്ങി തൃശ്ശിവപേരൂർക്കു് കൊണ്ടുപോകുന്നുവെന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ചിററൂർമെമ്പർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങിനെയുള്ള തന്ത്രപ്രയോഗങ്ങൾകൊണ്ടു് നമ്മുടെ വിഭവങ്ങൾ ധാരാളമായി പുറത്തേക്കു് പോകുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: അതിന്നു പകരം നെല്ലു് ഇവിടെ കിട്ടുന്നുണ്ടല്ലോ.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: ആനക്കൊമ്പൻനെല്ലിന്നു് കൺട്രോളില്ല. കൊച്ചിരാജ്യത്തു് ഈ നെല്ലിന്നു് തക്ക വില കിട്ടുവാനും, അതു വാങ്ങുവാനും നിവൃത്തിയില്ല. അതിന്റെ ആദായം കൊണ്ടുപോകുന്നതു് മറ്റു രാജ്യത്തുള്ളവരാണു്. വിഭവങ്ങൾ പുറത്തേക്കു് പോകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം വേണ്ട നടപടികൾ ഉടനടി എടുക്കണമെന്നാണു് എനിക്ക് ഈയവസരത്തിൽ പറയുവാനുള്ളതു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ സമ്പ്രദായം നോക്കുന്നപക്ഷം ഓരോ അതിർത്തിയിലും, പൊല്ലിസ്സ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയോ, എക്സൈസ്സ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയോ നിർത്തിയിട്ടുണ്ടു്. വിഭവങ്ങൾ കടത്തി കൊണ്ടുപോകുന്ന വണ്ടിയിൽവെച്ചുതന്നെ അവർ പിടിച്ചു ചാർജ്ജ് ചെയ്യയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അതുപോലെ നമ്മുടെ എക്സൈസ്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനോ, പൊല്ലിസ്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനോ ആവശ്യമുള്ള അധികാരങ്ങൾ കൊടുത്തു് വേണ്ടതു് പ്രവർത്തിപ്പിക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാനുള്ള അധികാരം ഓരോ പൊല്ലിസ്സ് ഉദ്യോഗസ്ഥനും എക്സൈസ്സ് ഉദ്യോഗസ്ഥനും, എന്നുവേണ്ട ഓരോ പഞ്ചായത്തു കാരനും കൊടുക്കണം.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രൻ: എം. എൽ. സി.മാക്കും കൊടുക്കണമോ?

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: എം. എൽ. സി.മാഷും കൊടുക്കണം. അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ ഉള്ള അധികാരം ഓരോ വ്യക്തിക്കും കൊടുക്കണം.

മിസ്റ്റർ ടി. എസ്സ്. രാമചന്ദ്രയ്യർ: ഒരു എം. എൽ. സി. മറ്റൊരു എം. എൽ. സി. യെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാലോ? (ചിരി)

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: അതും ഉണ്ടാകാം. അധികാരം ഒരാളുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു മരക്കയ്യിൽ പാവ പിടിപ്പിക്കുവാനാണ് കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റ് വിചാരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, നമ്മുടെ സിവിൽ സപ്ലൈസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനം അപജയത്തിലെ കലാശിക്കുകയുള്ളവെന്ന് ഞാൻ കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ചേരാനെല്ലർ വില്ലേജ് പഞ്ചായത്തിൽപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങൾ മറ്റു തുരുത്തുകളായിട്ടാണ് കിടക്കുന്നത്. ഒരു തുരുത്തിൽനിന്ന് മറ്റൊരു തുരുത്തിലേക്ക് പോകുവാൻ ര് പൈയും, വു പൈയും വഞ്ചിക്കൂലി കൊടുക്കണം. അങ്ങിനെയുള്ള ദിക്കിൽ അരി കിട്ടുന്നില്ലെന്ന് വന്നാൽ അതിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ട് എത്രമാത്രമായിരിക്കും. ബഹുമാനപ്പെട്ട സിവിൽ സപ്ലൈസ് കമ്മീഷണർ എറണാകുളത്തായതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്കു ഇതുവരെ ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടില്ല. പലപ്പോഴും ഞാൻതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ട് അരി കിട്ടുവാൻ വിഷമമുള്ള ദിക്കുകളിലേക്ക് അരി അയപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും സർവ്വസാധാരണമായ ഒരു നടപടിയാണാവശ്യം. നാഴിയോ, ഉരിയോ അരിമാത്രമെ കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളവകിൽതന്നെയും ഒരു കാർഡുസിസ്റ്റം അനുസരിച്ചു അത്രയും അരിവീതം എല്ലാവർക്കും കിട്ടുവാൻ സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം. ഫെയർ പ്രൈസ് ഷാപ്പുകൾ ഗവണ്മെന്റ് തുറക്കുവാൻ പോകുന്നുണ്ട്. അതു വളരെ നല്ലതാണ്. എന്നാൽ ഈ ഫെയർ പ്രൈസ് ഷാപ്പുകൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലുള്ളവർക്കു കാർഡുകൾ വിതരണം ചെയ്യുക. മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ, ഞാൻ രണ്ടുദിവസംമുമ്പു ഇവിടെ പറഞ്ഞതുപോലെ, നല്ല കച്ചവടക്കാരെ ഗവണ്മെന്റ് നോമിനേറ്റ ചെയ്തു.....

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: എങ്ങിനെയാണ് അറിയുന്നത് നല്ല കച്ചവടക്കാരെന്ന്.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: എന്റെ അധികാരതൃത്തിയിൽപ്പെട്ട ആളുകളിൽ നല്ല കച്ചവടക്കാർ ആരെക്കൊണ്ടാണ് ഞാൻ പറയാം. അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഞാൻ എടുക്കാം. അങ്ങിനെയുള്ള കച്ചവടക്കാരെ നോമിനേറ്റ ചെയ്തു, അവർക്ക് വില്പനക്കുള്ള അരി കൊടുക്കുകയും, നമ്മുടെ കേന്ദ്രയന്ത്രസരിച്ച് വില്പന നടത്തുവാൻ എപ്പോഴും ചെയ്യുകയും വേണം. അങ്ങിനെ കൊടുത്തതിനുശേഷം കാർഡുസിസ്റ്റംമനുസരിച്ച് വില്പന നടത്തുകയാണെങ്കിൽ അതു ചെക്ക് ചെയ്യുന്നതിനും, അതു നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനും പഞ്ചായത്തുകാർക്കും ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും സാധിക്കുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു പോംവഴി കണ്ടുപിടിച്ച് മുന്നോട്ടു പോകാത്ത പക്ഷം നമ്മുടെ പ്രവർത്തി അപജയത്തിൽ കലാശിക്കും. ഇന്നത്തെ സമ്പ്രദായം തെറ്റാണെന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ച ഫലം കിട്ടുന്നില്ല. കാർഡുസിസ്റ്റമില്ലാതെ, കൊച്ചി രാജ്യത്തെല്ലെ; എവിടേയും ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ നിയന്ത്രണം സമലമാക്കുക സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന് ശരിയായ അനുഭവം വെച്ചുകൊണ്ട് പറയുവാൻ എനിക്കു കഴിയും. ചേരാനെല്ലരിൽ ഒരു ഫെയർ പ്രൈസ് ഷാപ്പ് തുറന്നിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ആ ഫെയർ പ്രൈസ് ഷാപ്പ് ഇന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ വളരെ വിഷമിക്കുമായിരുന്നു. അതുപോലെ എല്ലാദിക്കിലും ഫെയർ പ്രൈസ് ഷാപ്പുകൾ സ്ഥാപിച്ചാൽ തരക്കേടില്ല. അരി കിട്ടണമെന്നതാണ് പ്രധാനമായ ലക്ഷ്യം. അരി വില്പന നടത്തുവാൻ മയ്യാദക്കാരായ വ്യാപാരികളെ കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമേതുമില്ല. കാർഡുസിസ്റ്റംമനുസരിച്ചു അരി കൊടുക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു വീണ്ടും ഗവണ്മെന്റിനോടു പറയുവാനുള്ളത്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഫെയർ പ്രൈസ് ഷാപ്പിന്റെ അഡ്വൈസറി കമ്മിറ്റി അംഗമല്ലേ?

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: അല്ല. ഓരോ പഞ്ചായത്തിലും ഓരോ അഡ്വൈസറി കമ്മിറ്റിയുണ്ട്. ചേരാനെല്ലർ പഞ്ചായത്തിൽ തൽസംബന്ധമായി രൂപവൽക്കരിച്ചിട്ടുള്ള കമ്മിറ്റിയിൽ ഞാനൊരംഗമാണ്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: സാമാനങ്ങൾ ആവശ്യമുള്ളവർക്കു കാർഡ് കൊടുക്ക

വാൻ നിശ്ചയിക്കയാണെങ്കിൽ ഓരോ വീടുകളുടെ എണ്ണവും, അവിടെയുള്ള ആളുകളുടെ എണ്ണവും എടുത്തുകൊണ്ടു സാധിക്കുമല്ലോ.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: എന്റെ പഞ്ചായത്തിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഞാൻ അതിന് ഒരു ലിസ്റ്റ് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആ വിവരം ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിലേക്ക് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എത്ര നിമിഷത്തിൽ പോലീസും എന്റെ പഞ്ചായത്തിൽപ്പെട്ട ചുവടുതൂക്കളിലേയും ലിസ്റ്റ് നൽകാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. അതുകൊണ്ട് നാട്ടിന്റെ ക്ഷേമത്തെ മുൻനിർത്തി സിവിൽ സപ്ലൈസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനം പൂർണ്ണമായും കാര്യക്ഷമമാക്കുവാനാണ് ശ്രമിക്കേണ്ടത്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: സർ, ഇന്നലെ വൈകുന്നേരം തുടങ്ങിയതാണ് ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഡിസ്കൂഷൻ നിയമം പലതും ഇവിടെയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നിയമത്തിന് വേറെ ഒരു പേരു പറയുവാനുള്ളത് റബ്ബർ എന്നാണ്. റബ്ബർപോലെ വലിച്ചാൽ നീളുന്നതാണ് ഈ നിയമം. ഒരുപക്ഷേ റബ്ബറിനേക്കാൾ വലിച്ചു നീട്ടുകയും ചെയ്യാം. വളരെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പാസ്സായിട്ടുള്ള നിയമങ്ങൾക്കുതന്നെ അമൻറമെന്റുകൾ ദിനംപ്രതിയെന്നോണം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇനി എത്രയോ വരുവാൻപോകുന്നു. നിയമത്തിൽ പ്രായോഗികമല്ലാത്ത പലതും ഉണ്ടാകും. അതു ഓരോ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ വരുമ്പോഴാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. അപ്പോൾ അതിനു ഓരോ ഭേദഗതികൾ ചെയ്തു നിവാരണമുണ്ടാക്കുന്നു. ആ നിലവിലുകൊണ്ടെ ഇതിനെ വിചാരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ഇനിയും പല ഭേദഗതികളും ഇതിനു ചെയ്യേണ്ടിവരും. അതുവെച്ചുകൊണ്ട് ഇത് ആവശ്യമില്ലാത്തതാണെന്ന് കരുതി മുഴുവനും ആക്ഷേപിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയല്ല വേണ്ടത്. അതിൽ ഫലപ്രദമായ വിധത്തിൽ നടത്തുവാൻ ഏതെല്ലാം വിധത്തിലുള്ള ഭേദഗതികൾ കൊണ്ടുവന്നാൽകഴിയുമോ, ആ വിധത്തിലുള്ള ഭേദഗതികൾ കൊണ്ടുവന്ന് ഗവണ്മെന്റിന് വേണ്ടതായ ഉപഭോഗം കൊടുക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ആക്ഷേപിക്കുവാനായി മാത്രം കയ്യെടുത്ത് ആരും ഇറങ്ങുകയരുന്നതല്ല. ചില ഭക്ഷണവസ്തുക്കളെല്ലാം ഉണ്ടെന്നു കരുതി ഇത് അങ്ങിനെതന്നെ എടുത്തുകൊണ്ടു വാങ്ങണമെന്നു ഞാൻ എന്തുകൊണ്ടാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതിന് ഇന്നിന്ന ഭേദഗതികളാണ് വേണ്ടതെന്നുകരുതി ആവശ്യമുള്ള ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നെങ്കിൽ തരക്കേടില്ലായിരുന്നു. (ഹിയർ, ഹിയർ).

പിന്നെ ബഹുമാനപ്പെട്ട തൊഴിലാളി മെമ്പർ ഇവിടെ ഒരു സംഗതി പറയുകയുണ്ടായി. അതായത് സിവിൽഗാഡ്സിന് പരിശോധനാധികാരം കൊടുക്കണമെന്ന്.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: കൊടുക്കരുതെന്നാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: എന്നാൽ തരക്കേടില്ല.

മിസ്റ്റർ ടി. പി. പൗലോസ്സ്: മിസ്റ്റർ ചീററാണു പറഞ്ഞത്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ഓ, ഹോ, അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഞാൻ മാപ്പ് ചോദിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യൻ മെമ്പറാണ് പറഞ്ഞത്. രാവു പകലും ബുദ്ധിമുട്ടിട്ട് ഭക്ഷണത്തിനുതന്നെയുള്ള വക കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ളതിന് പൊലീസ്സുകാരെയും, എക്സൈസ്സുകാരെയും സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം ഇപ്പോൾതന്നെ ആക്ഷേപങ്ങളുണ്ട്. അവർക്കിട്ടുന്ന ശമ്പളം തിന്നാൻതന്നെ മതിയാകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെയുള്ള വല്ല ഇണങ്ങളും ഉണ്ടായാലേ അവർ കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അപ്പോൾ അവർ അതു ചെയ്യാതെ നിവൃത്തിയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് അവരെ അതിന് അനുവദിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ അവർക്കുപകരം സിവിൽ ഗാർഡ്സിനെ ഏല്പിക്കണമെന്നു പറയുന്നത്, പ്രിവിലേജ് ലീവിനുപോലും മെഡിക്കൽ ഗ്രാഡുവേറൻസ് സട്ടീഫൈ ചെയ്താണെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെയായിരിക്കും. പ്രസവിക്കാറായ ഒരു സ്ത്രീക്ക് മൊററി റെറ്റി ലീവ് വേണമെങ്കിലും മെഡിക്കൽ സട്ടീഫിക്കേററു വേണം. അവർ പ്രസവിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും അവർക്കു ലീവ് വേണമെങ്കിൽ മെഡിക്കൽ സട്ടീഫിക്കേററുതന്നെ വേണം. ഇത്രയും വിശാലമനസ്ഥിതിയുള്ള നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ്, ഈ സിവിൽ ഗാർഡ്സിനു എന്തെങ്കിലും ഒരു ഇണം കിട്ടട്ടെയെന്നു കരുതിട്ടായിരിക്കാം ഈ ഒരു ചെറിയ അലവൻസ് കൊടുക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവർക്കു എന്തെങ്കിലും ഒരു ഇണമുണ്ടെങ്കിൽ തരക്കേടില്ല. “കാട്ടിലെ മരം, ദേവരുടെ ആന, വലിയടാ വലി” യെന്നു പറഞ്ഞാൽ നമുക്ക് എന്താണ്? ഗവണ്മെന്റ് കഴിയുന്ന ശ്രമങ്ങളെല്ലാം ചെയ്ത് ഞങ്ങളും മയ്യാദവിലു ഷാപ്പുകൾ കൊച്ചിരാജു

ത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും, തുറക്കാമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് വിചാരിക്കുകയും, മത്സാദവില ഷാപ്പുകൾ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ തുറക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അരി ആവശ്യത്തിന്നു കിട്ടുന്നില്ലെന്ന് തൊഴിലാളി മെമ്പർ പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് എനിക്കു വളരെ വ്യസനം തോന്നുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതാതിരിയുള്ള വ്യസനത്തിന്നു വഴിയല്ലാതെതന്നെ നമുക്ക് അരി കിട്ടുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. എന്തു കാര്യത്തിന്നും വിശ്വാസം വേണം. “വിശ്വസിപ്പിൻ” എന്നാണ് ക്രിസ്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അങ്ങിനെയുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചാൽ മാത്രമേ നമുക്ക് അരി കിട്ടുകയുള്ളൂ. ഈ ചേരാനെല്ലർ വീലേജിൽനിന്ന് നെല്ല് തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കടത്തിക്കൊണ്ടുപോയെന്നു് ധൈര്യം പറയുന്ന മെമ്പർ എന്തു കൊണ്ട് പോലീസിന് അറിവുകൊടുത്തില്ല.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: അതു കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകട്ടെയെന്നു കരുതിട്ടാണ്. കണ്ടതെല്ലാം പറയണമെന്നുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ചില ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു മാത്രമേ ഇതിൽ അധികാരവും, ആവശ്യവുമുള്ളവെന്ന് തോന്നിപ്പോകും. എന്നാൽ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്, കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള ഓരോ പൗരനും ഇതിൽ അധികാരമുണ്ടെന്നാണ്.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: ഇങ്ങിനെ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നത് പോലീസ്സെങ്കിൽ പോയി പറഞ്ഞു തിരിയെ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ആ സാധനം അവിടെയുണ്ടാവുകയില്ല. പിന്നെ റിപ്പോർട്ട് അയച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്ന അനുഭവം നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടേ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ഇതൊക്കെ പറയുവാൻ പോകാതെ പൗരമുഖനായ മെമ്പർക്ക് ചേരാനെല്ലർ ചുരുട്ടിക്കുട്ടി എറിയുവാനല്ലേ ഉള്ളൂ.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: ചേരാനെല്ലർ മാത്രമല്ല ഇതിന് ഉദാഹരണം പറയുവാൻ വേറേയും പലതും കാണാം.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ഈ ചിററൂർ താലൂക്കിൽ ആനക്കൊമ്പന്റെ കാഴ്ചയും പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്. ആനക്കൊമ്പൻ നെല്ല് ചിററൂർ താലൂക്കിൽനിന്നും കൊണ്ടുപോന്നിട്ട് കൊല്ലംകോട്ടു വന്നു വില്ക്കുന്നുണ്ട്. നൂറു പറ നെല്ല് ചിററൂർത്തിന്ന് തൃശ്ശൂർക്കു കൊണ്ടുപോയെന്നതിന്നു വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു തൃശ്ശിവപേരൂർ എന്തുന്തോർ ആനക്കൊമ്പൻ ആയിരിക്കുകയില്ല, അതിന്റെ ആദായം എടുക്കുന്നത് കച്ചവടക്കാരാണ്. അതു വലിയൊരു ദോഷമാണ്. ഇനി ഇപ്പോൾ എല്ലാത്തരം അരിയും കൺട്രോളിൽ വെക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നാണ് അറിയുന്നത്. പിന്നെ ഈ “സന്നൻ” എന്നോ, ചെറുമണ്ണിയെന്നോ മാത്രമുള്ള ചില അരിക്ക് ഇപ്പോൾ കൺട്രോൾ ഇല്ല. ഞാൻ പറയുന്നത് എല്ലാത്തരം അരിയും കൺട്രോൾ വേണമെന്നാണ്. ഇവിടെയുള്ള അരി ബ്രിട്ടീഷിലേക്കു പോകുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു പോകുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞാൽ പോര. നമ്മുടെ നാട്ടിൽനിന്നു സാധനങ്ങൾ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനെ തടയുന്നതിനായി ബൌണ്ടറികളിൽ അനുവധി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ വെക്കണം. നമ്മുടെ രാജ്യം തിരുവിതാംകൂറിനാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ബൌണ്ടറികളിൽ ഇതു സൂക്ഷിക്കുന്നതിന് ഒരു പോലീസ്സുകാരനെയോ, ഒരു എക്സൈസ് പൂണിനെയോ വെച്ചാൽ പോരാ, അതിന്ന് ആവശ്യമുള്ളത്ര ആളുകളെ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും നിയമിക്കണം. പിന്നെ ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം ഇത്രവലിയ ആക്ഷേപങ്ങൾക്ക് ഇടയുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ സാമാനം കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ള ആക്ഷേപത്തിന് കാർഡുസിസ്റ്റും വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ ആ ദോഷങ്ങളെല്ലാം പരിഹരിക്കാവുന്നതാണ്.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ: അങ്ങിനെ വരുമുഖതെന്നു കഥ മുഴുവനും കഴിയും.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: ചെട്ടിയാരു പറഞ്ഞപോലെ കുതിര പട്ടിണികിടന്നു തുടങ്ങിയേയുള്ളൂ, അപ്പോഴേക്കും ചത്തു. അതുപോലെയായിരിക്കും ഇതിന്റേയും കഥ.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ തെന്നാലി രാമന്റെ കതിരയെ മാത്രമേ കണ്ടിട്ടുള്ളവെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: നാട്ടുപുറങ്ങളിലുള്ള സാധുക്കളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഒന്നുമാത്രമാണ് ഇത്രയൊക്കെ പറയുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ഈ കച്ചവടക്കാർക്കു സാമാനങ്ങൾ കൊടുക്കുവാൻ മടിക്കുന്നത് ഫെയർപ്രൈസ് ഷോപ്പുകൾ തുറക്കുവാൻ പോകുന്നതുകൊണ്ടാണ്. എത്ര വിശ്വസിച്ചു സാമാനങ്ങൾ കച്ചവടക്കാർക്കു കൊടുത്താലും അവർ ഒന്നും, രണ്ടാം ദിവസം

വിറ ബാക്കിയുള്ള സൂക്ഷിച്ചുവെക്കും. പിന്നീട് വില കൂടുതൽ കിട്ടുമ്പോൾ വില്പനയ്ക്ക് നോക്കും.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: ഗവണ്മെന്റ് ന്യായമായ ഒരു വില തീരുമാനിച്ചു അതു നടപ്പിൽ വരുത്തണം. ഗവണ്മെന്റിന് അതു സാധിക്കാത്തതിലാണ് എന്റെ ആക്ഷേപം.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്. പണിക്കർ: ആ വ്യവസ്ഥകളൊക്കെ നടപ്പിൽ വരുന്നതിനു സ്വല്പം താമസിച്ചുപോയതുകൊണ്ട് രണ്ടുദിവസം മണ്ണെണ്ണ തീരെ കിട്ടിയില്ലെന്നു ഇവിടെ ആക്ഷേപം പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഈ മണ്ണെണ്ണ പകരം കൊടുക്കു ഉപയോഗിച്ചാലെന്താണ് വിരോധം അത്യാവശ്യത്തിനു മാത്രമേ നാം മണ്ണെണ്ണ ഉപയോഗിക്കാവുന്നവെക്കണം. അരി, മണ്ണെണ്ണ മുതലായവയെക്കെ കച്ചവടക്കാർ കൊണ്ടുവന്നു അതു കുറച്ചു ഒന്നു രണ്ടു ദിവസം വില്പനയും ബാക്കിയുള്ളതു അവർ ശേഖരിച്ചു വെക്കുന്നുവെന്നു ആക്ഷേപമുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ഞാൻ ഇതുപോലെ ഒരു ആക്ഷേപം കേട്ടിട്ടു അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു കച്ചവടക്കാരന്റെ അടുത്തുപോയി അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന അരി എടുപ്പിച്ചു വില്പിക്കുകയുണ്ടായി. എനിക്കു അതിനു അധികാരമുണ്ടെന്നു തോന്നിയതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്തത്. അതുപോലെ എല്ലാവരും അവരവരുടെ കഴിവനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായാൽ ഈ മാതിരി കഴപ്പുക്കളൊക്കെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ സാധിക്കും. മുഴുവനും ഒരാളെ കുററു പറയുകയരുത്. ഇത്രമാത്രമേ എനിക്കു പറയാനുള്ളൂ.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരിപ്പാട്: സർ, എന്റെ മാനുസ്ക്രൈിതൻ മിസ്റ്റർ നെല്ലായി മെമ്പർ ഈ പ്രമേയം ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു പ്രൈസ്സ് കൺട്രോൾ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ എടുത്തുകയറുന്നതെന്നുള്ള ഉദ്ദേശമല്ല, അതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചില ന്യൂനതകളെ ഈ സഭ മുന്പാകെ അറിയിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനു ഉള്ളുവെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കട്ടി: അതു അദ്ദേഹം ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയില്ലല്ലോ.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരിപ്പാട്: ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു സംസാരം ഇവിടെ നടക്കുവാൻവേണ്ടിയാണ് അതു ഈ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രൻ: ബുദ്ധിയുള്ളവരെല്ലാം അങ്ങിനെ ധരിക്കയുള്ളൂ.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരിപ്പാട്: കടലാസിനു വില കൂടിയിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു കടലാസിൽ അരിയും മണ്ണെണ്ണയും പഞ്ചസാരയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടിട്ടു കാലം വളരെയായി. പക്ഷെ അതുകൊണ്ടു ആരുടേയും വിശപ്പുമാറിയിട്ടില്ല. കടലാസിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു എപ്പോഴെങ്കിലും അനുഭവത്തിൽ വരുത്തുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നുള്ളതിനെ കുറിച്ചു ഒരു വാദപ്രതിവാദം നടത്തുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഈ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

പിന്നെ ഗവണ്മെന്റ് ആദ്യം കൺട്രോൾ ചെയ്തതു വിലയാണ്. അതാണ് സാമാനങ്ങൾ കിട്ടുന്നതിനു വലിയ വിഷമമുണ്ടാക്കിയത്. വില എവിടെയാണ് കൂടുതൽ കിട്ടുന്നത്. അങ്ങോട്ടു സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണ്. വില്പനക്കാരനു വില കൂടുതൽ കിട്ടണമെന്നാണ് മോഹമുള്ളത്. എന്നാൽ വാങ്ങുന്നവനു വളരെ ആദായവിലക്കു കിട്ടണമെന്നാണുഗ്രഹം. ഗവണ്മെന്റ് ആദ്യം സാമാനം കൺട്രോൾ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഇത്രത്തോളം ദോഷം വരുകയില്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ സാമാനങ്ങളും കൺട്രോൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇനി ആ ദോഷം വരുകയില്ല. മയ്യാദവിലക്കു കൊടുക്കുവാനില്ലെങ്കിലും വിലക്കു സാധനങ്ങൾ കിട്ടുവാൻ ഷാപ്പുകൾ തുടങ്ങിയാൽ വലിയ രക്ഷയായിരിക്കും. ഞാൻ ഇവിടെനിന്നു രക്ഷയ്ക്കു താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുചെന്നപ്പോൾ രക്ഷക്കാരൻ പറയുന്നത് രക്ഷശുദ്ധി അരി തന്നാൽ മതിയെന്നാണ്. അരിയാണെങ്കിൽ ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുമില്ല.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രൻ: കാണുണ്ടായിരുന്നില്ലേ?

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരിപ്പാട്: കാണു കൊടുക്കുവാനാണെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ അതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുറവല്ല. ഞാൻ ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ പത്തിരുന്നൂറു ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദിവസേന ധാരാളം ആളുകൾ അവിടെ അരിയും മറ്റും വേണ്ടിയുണ്ടാകും. അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു സൈക്രൂവുമില്ല. ഇത്രപെറിയ ശമ്പളത്തിനു ഇങ്ങിനെയുള്ള സൈക്രൂക്കു ഒരുത്തനു സഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഒരാൾ ബുദ്ധിമുട്ടിയാൽ ൧൪ ലക്ഷം ആളുകൾ ചെയ്യുന്ന ക

ഉപകർ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ? അധികം വിലക്കു വിലക്കുന്നവരെ മാത്രം ശിക്ഷിച്ചാൽ പോര, അധികം വിലകൊടുത്തു വാങ്ങുന്നവരെയും ശിക്ഷിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടു ഈ അധികം വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിച്ചാൽ ശിക്ഷിച്ചുകൂടാ.

ഇപ്പോൾ ഇളനീരു വലിയ വിലക്കു വീറുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതു ഇപ്പോൾതന്നെ കൺട്രോൾ ചെയ്യുന്നതായാൽ നാളികേരത്തിന്നു വീഷമം കൂടാതെ കഴിക്കാം. ഗവണ്മെണ്ടു അതു നേരത്തെ കൺട്രോൾ ചെയ്യാതിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ കരിക്കു കൂടി നാളികേരം കിട്ടാതാകും. എന്നാൽ ഉദ്യോഗത്തിന്നുമാത്രം കൺട്രോൾ വേണ്ട. അതു ധാരാളം വലിച്ചാലും തരക്കേടില്ല. ഗസറ്റു നോക്കിയാൽ ഇപ്പോൾ നിയമനങ്ങളെ കാണുന്നുള്ളു. ആണറിയായിട്ടും മറ്റുമുള്ള നിയമനങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. (ചിരി).

ഈ ഷാപ്പുകൾ തുടങ്ങുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച ഒന്നുപറയാം. ഞാനും മിനിസ്റ്ററുംകൂടി എന്റെ അടുത്തുള്ള ഒരു ഷാപ്പു പോയി കണ്ടു. മൂന്നാലു നാഴിക അകലെനിന്ന് അവിടെ സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിന്നു ആളുകൾ വരുന്നുണ്ട്. അവിടെ ഒരു കുടുംബത്തിന്നു നൽകാൻ നാഴിയരിയാണു കൊടുക്കുന്നത്. വെളിച്ചമാകുമ്പോൾ അരിയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടാൽ അരിയും കൊണ്ടു ഉച്ചകഴിയുമ്പോൾ വീട്ടിലെത്താം. വീട്ടിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ മണ്ണെണ്ണയ്ക്കു പുറപ്പെടണം. ഇതു രണ്ടുംകൂടി ഒരേസമയത്തു കൊടുക്കുകയില്ല. ഈമാതിരിയുള്ള എപ്പാടു വേണ്ടെന്നുവെച്ചാൽ തല്ലാലും ജനങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടിന്നു ഒരു ശമനമുണ്ടാകും. ഷാപ്പുകൾ തുറക്കണമെങ്കിൽ ആളുകൾക്കു സൗകര്യമായി സാമാനങ്ങൾ കിട്ടുന്നതിന്നുള്ള ഷാപ്പുകൾ തുറക്കണം. ഷാപ്പുകൾ അധികം വെക്കണമെങ്കിൽ ധാരാളം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ വെക്കേണ്ടിവരുമെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു കാര്യമില്ല. ഗവണ്മെണ്ടു കഴിയുന്നതുപോലെ ഷാപ്പുകൾ തുറന്നില്ലെങ്കിൽ വളരെ ആളുകൾ പട്ടിണി കിടക്കേണ്ടിവരും.

മിസ്റ്റർ വി. ജെ. മത്തായി: മുളത്തുരുത്തിയിൽ നെല്ലിന്നു രണ്ടുരൂപയായി.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവിനമ്പുതിരിപ്പാട്: ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ നെല്ലെയില്ല.

കൊച്ചിരാജ്യത്തുനിന്ന് സാമാനങ്ങൾ തീരുവിതാംകൂറിലേക്കു കടത്തിക്കൊണ്ടുപോയിട്ട് അവിടെ വല്ലവരെയും അറസ്റ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടോയെന്നു ഒന്നുനോക്കിയാൽ തരക്കേടില്ല. എന്റെ നാട്ടിൽ ഈമാതിരി മൂന്നു കേസുകളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊരാൾക്കിൽനിന്ന് അരി വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു ചോദ്യങ്ങൾക്കു ഇവിടെവെച്ച് ഉണ്ടാകട്ടെയെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു വലിയ ദോഷമാണ്. നമ്മുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ബുദ്ധിവിശേഷം നോക്കിയാൽ വളരെ കേമംതന്നെ. ഇവിടെനിന്ന് അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോയിട്ടുള്ളതിന്നു യാതൊരാളെയും അറസ്റ്റ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി അറിവില്ല. അവിടെനിന്ന് ഓരോ ചാക്കു അരി ഇങ്ങോട്ടു കടത്തിക്കൊണ്ടുപോന്നു. അയാളെ കാഞ്ഞാണി നാലുംകൂടിയ വഴിയിൽവെച്ചു അരി ഇങ്ങോട്ടു കടത്തിയതിന്നു അയാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാനുള്ള കാരണം അരി കടത്തിയതല്ല പ്രധാന കാരണം; ഒരേ കൊടുക്കുവാൻ അയാൾ വിസമ്മതിച്ചതാണ്. ചാക്കിന്നു ൨ റൂ. വീതം വേണമെന്നു അവർ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഒരു ഡിസക്ട്രിക്ട് നടത്തുവാൻ വേണ്ടിയിട്ടാണ് ഈ പ്രമേയം ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. കൊച്ചിരാജ്യത്തുനിന്നു ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിലേക്കു സാമാനങ്ങൾ കടത്തിയെന്നു കററത്തിന്ന് അവിടെ ആരെയും ശിക്ഷിച്ചിട്ടില്ല.

ഇനി പഞ്ചസാരയുടെ കാര്യം നോക്കാം. കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള ആളുകൾക്കു പഞ്ചസാരയില്ലാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയാൽ എന്താണ്. ഞാൻ മൂന്നുകൊല്ലമായി പഞ്ചസാര ഉപയോഗിക്കാറില്ല. എനിക്ക് അതുകൊണ്ടു യാതൊരു ഉപദ്രവവുമില്ല. ഇപ്പോൾ നാട്ടിൻപുറത്തു ശരിക്കുള്ള വിലയ്ക്കു പഞ്ചസാര കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിലും, മനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ മണ്ണു പഞ്ചസാരയും കൂട്ടി ൧൦ രാത്തൽവരെ കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഞങ്ങൾക്കു ഇവിടത്തെ ആവശ്യത്തിന്നു കററ പഞ്ചസാര വേണമെന്നു കമ്മീഷണറോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടു് ൪ രാത്തൽ പഞ്ചസാര കൊടുത്തതായി. തൃശ്ശിവപേരൂർ മനിസിപ്പാലിറ്റിയിലെ പഞ്ചസാര സ്വല്പം ചുമന്നാണ് കാണുന്നത്. എന്നാൽ ഇവിടത്തെ മനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ അങ്ങിനെയല്ല.

മിസ്റ്റർ വി. ജെ. മത്തായി: എന്തൊരു അക്രമമാണ്.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവിനമ്പുതിരിപ്പാട്: അതു് മണ്ണു തിരഞ്ഞെടുത്തതിൽ എന്തോ അബദ്ധംപററിപ്പോയതാണ്. പക്ഷെ എനിക്ക് അതിൽ ആക്ഷേപമില്ല. അപ്പോൾ എന്താണ് ഈക്സം! വില ൩ റൂ. ൨ പൈ. പഞ്ചസാര പകുതിയില്ല. മൂന്നിൽ ഒന്നേയുള്ളു.

RECOMMENDING THE SUSPENSION OF THE WORKING OF THE
PRICE CONTROL DEPARTMENT FOR 3 MONTHS

165

മിസ്റ്റർ എം. നാണമേനോൻ: അതു പഞ്ചസാരവാങ്ങിക്കുവാൻപോയ ആളുടെ തരക്കേടാണ്. അയാൾ തീച്ചയാക്കി, നമ്പൂതിരിപ്പാടിനു മണ്ണുകൂടാത്ത പഞ്ചസാര കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു. അതുകൊണ്ട് നല്ല പഞ്ചസാര നമ്പൂതിരിപ്പാടിനു കൊടുക്കാതെ വന്നിട്ടുണ്ടാകാം.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരിപ്പാട്: വാങ്ങിച്ചതിൽ ബാക്കി കുറച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതു ആക്ഷ് വേണമെങ്കിലും കാണിച്ചുകൊടുക്കാം. ഇപ്പോഴും മറുരാജ്യങ്ങളേക്കാൾ ഇവിടെ സാധനങ്ങൾക്കു വില വളരെ കുറവാണ്. വില കുറഞ്ഞാൽ നമുക്ക് നല്ല സാധനം കിട്ടുകയില്ല. നാലുദിക്കിലുമുള്ളതിനേക്കാൾ ഒരു വിദേശം ഇവിടെ വേണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു നടപ്പിലുണ്ടാകയില്ല.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: വിദേശമാക്കി അനുസരിച്ചല്ലേ ഇവിടെയുള്ള സാധനങ്ങൾക്ക് വില നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരിപ്പാട്: അങ്ങിനെയായിരിക്കാം. ബ്രിട്ടീഷിൽ മക. യൂജി നെല്ലു് ഇവിടെ ൧൪൯൩.യ്ക്ക് വീലൂണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ആരെങ്കിലും വില്ക്കുമോ? കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റിനോടു് ആക്കും വിരോധമില്ല. ഇങ്ങോട്ടു പറിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചാൽ അങ്ങോട്ടും പറിക്കും. അതു് മനുഷ്യരുടെ സ്വഭാവമാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു പറ നെല്ലിനു് ഒന്നേകാൽ രൂപയുണ്ടെന്നു വിശ്വസ്യമായ ഒരാൾ എന്നോടു് പറഞ്ഞു. അതു് അപ്പോൾതന്നെ സിവിൽസപ്ലൈ കമ്മീഷണറെ കണ്ടു പറയുകയും ചെയ്തു.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: അപ്പോൾ നമ്മുടെ മുണ്ടകൻ കൊയ്യുമ്പോൾ ഒന്നേകാൽ ഉറപ്പികയാകും.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരിപ്പാട്: എന്റെ കൈവശമുണ്ടാകുന്ന നെല്ലു് മുഴുവൻ ഗവണ്മെന്റിനെ എല്പിക്കുവാൻ തയ്യാറാണെന്നു ഞാൻ കഴിഞ്ഞവർഷംതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പിന്നെ എന്നെ തോല്പിച്ചെടുക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ അതു അപ്പോൾ നോക്കാം. എനിക്ക് മാത്രമായിട്ടു ഒരു നിയമമുണ്ടാവുകയില്ല. എല്ലാവർക്കും വരുന്നതുപോലെതന്നെ എനിக்கும் വരികയുള്ളവെന്നു ഒരു ആശ്വാസമുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു പറ നെല്ലിനു ഒന്നേകാൽ രൂപയുണ്ടു്. ആ വില ഇവിടേയും ആക്കുക. ഞാൻ അന്വേഷിച്ചതിൽ "കൊക്കാല" പറയും, അവിടത്തെ സ്റ്റാൻഡേർഡ് പറയും ഒന്നാണെന്നാണ് എന്റെ അറിവു്.

രാമവർമ്മതമ്പുരാൻ: അവിടെ ഗസറ്റിൽ ൧൧. ൨൩.യേയുള്ളു.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരിപ്പാട്: അവിടെ കൃഷിക്കാരുടെ ഒരു സഭയുണ്ടു്. ആ സഭയുടെ പ്രതിനിധികൾ ഗവണ്മെന്റിനോടു് പറഞ്ഞിട്ടാണ് ഒന്നേകാൽ രൂപ ആക്കിയതു് എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെണ്ടു വില കൂട്ടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, രണ്ടു വശമെണ്ടും ഈ കാര്യത്തിൽ ഒരുമയോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അതു കൊച്ചിഗവണ്മെന്റിനോടും ആലോചിക്കണം. എന്നാൽ അങ്ങിനെ ഇതിൽ ആലോചിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്റെ ശരിയായ അറിവു്. അതു് എന്തുകൊണ്ടു് തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെണ്ടു് ചെയ്യുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലേയും ഇവിടത്തേയും വില ഒരു പോലെയാക്കി കുറെ ഷാപ്പുകൾവെച്ചു് സാമാനങ്ങൾ വിതരണംചെയ്യുവാൻ ഗവണ്മെണ്ടു് പ്രത്യേകം ശ്രമിക്കണമെന്നു എനിക്ക് അപേക്ഷയുണ്ടു്. അതു് കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ആകണം. ഈ വൃത്തികമാസത്തിൽതന്നെ അതു് തുടങ്ങണം അതുവിട്ടു മകരമാസത്തിലാക്കിയാൽ കടലാസ്സിൽ ഉള്ള വിലമാത്രമേയുണ്ടാകയുള്ളു. നെല്ലു് കിട്ടുകയില്ല. അല്ലാതെ ഈ റസല്യഷൻ പാസ്സാക്കണമെന്നു ഉദ്ദേശം എനിക്കില്ല. കൺട്രാൾ സിസ്റ്റം ആവശ്യമില്ലെന്നു പറയുന്നതിനോടു് ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): With your leave, Sir, I may be allowed to read a letter just now received by me about the difficulties of transport through the British territory even though the merchant has got the Civil Supply Commissioner's permits.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): It is not in order Sir.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): You are not to say that. This is from P. K. Verghese and Sons and the managing proprietor is a graduate who has never put in a petition for appointment. It is a general question which the Government and the people should know.

“ഞാൻ എറണാകുളത്തുനിന്നു കഴിഞ്ഞ സെപ്റ്റംബർ ൨൩-ാം-നു ൨ ൫ ചാക്ക മുതൽ എട്ടു കക്കയും അതു വഞ്ചിവഴിക്കു ചാവക്കാട്ടുകുടി കൊണ്ടുവരുവാൻ പർമിറ്റു ആവശ്യപ്പെട്ട കയും എന്നിങ്ങനെ ൩ ൩-ാം-നുമുമ്പായി ഒരു പർമിറ്റു കിട്ടുകയും ചെയ്തു. ചാക്ക ചാവക്കാട്ടു വന്നപ്പോൾ ചാവക്കാട്ടു സബ് മജിസ്ട്രേട്ടു ചാക്ക കൊണ്ടുവരുവാൻ അനുവദിക്കാതെ അവിടെ ചാക്ക വെച്ചിടുകയും ചെയ്തു. അതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ സിവിൽ സപ്ലൈ കമ്മീഷണർക്കു ഒന്നു രണ്ടു ഹർജികൾ കൊടുക്കയും ഒടുവിൽ കഴിഞ്ഞാൽ നവംബർ ൨൩-ാം-നു വരെ പർമിറ്റിന്റെ അവിധി പൂർത്തിയാക്കി എന്നിങ്ങനെ തരുകയും ചെയ്തു. ആ പർമിറ്റു ഞാൻ ഇന്നു ചാവക്കാട്ടു മജിസ്ട്രേട്ടിനെക്കൊണ്ടു കാണിക്കുകയും ചാക്ക വിട്ടുതരുവാൻ അനുവാദം ചോദിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മജിസ്ട്രേട്ടു ഇപ്പോഴും ചാക്ക കൊണ്ടുപോകുവാൻ അനുവദിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു ബ്രിട്ടീഷ് സിവിൽ സപ്ലൈ കമ്മീഷണർ കോയമ്പത്തൂരുണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുവാദംകൂടാതെ ചാക്ക കൊണ്ടുപോകുവാൻ പാടില്ലെന്നാണ്. ചാക്ക അവിടെകിടന്നു കേടുവരുന്നുണ്ടു്. ഈ വിവരത്തിന്നു ഞാൻ ഒരു ഹർജി തയ്യാറാക്കി പർമിറ്റു സഹിതം ഞാൻ എറണാകുളത്തു നാളെ അയക്കുന്നതാണ്. സിവിൽ സപ്ലൈ കമ്മീഷണറെ നിങ്ങൾ അവിടെവെച്ചു കാണുമല്ലോ. അപ്പോൾ ഈ വിവരം അറിയിക്കുകയും ഇവിടെനിന്നയക്കുന്ന പർമിറ്റുകൾ ബ്രിട്ടീഷ് ഓഫീസർമാർക്കു കൈമാറുന്നതു വേണ്ട എപ്പോഴുകൾ ചെയ്യുകയും വേണം. അല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു കൊച്ചിയിൽ നിന്നു ചാക്കകൊണ്ടുവരുവാൻ വളരെ വിഷമം നേരിടുന്നുണ്ടു്. ഞാൻ അയക്കുന്ന പർമിറ്റു ബ്രിട്ടീഷ് സിവിൽ സപ്ലൈ കമ്മീഷണറുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി വേഗത്തിൽ അയച്ചുതരുവാൻ എപ്പോഴുചെയ്യുന്നതാൽ വളരെ ഉപകാരമായിരുന്നു.”

This is the way in which the permits of our Civil Supplies Commissioner are respected by the British authorities, and you may understand the difficulties of the control system, how it is worked in the north of Cochin who have to take goods to Cochin through Travancore and British Malabar. I request the Civil Supplies Commissioner to see that such things are not repeated hereafter.

Mr. A. Madhava Prabhu (Commissioner of Civil Supplies): If anything has taken place it is not because of the control here, but it is, because of the control there. Finally he wound up by saying that it is on account of the control system here that these difficulties are being experienced. That is the greatest fallacy. The obstructions are not from here but from there. It is difficult in practice, even if the highest authority passes an order if the subordinate officer does not understand the real significance and purport of it. This is an instance of that kind. There is absolutely no meaning in that question so far as I can understand, in the orders of the Civil Supplies Commissioner, Madras. Similar obstruction was raised in another portion of the Malabar District, viz., in Vadakkancheri, Alathur and other places early in the month of Kanni or towards the end of Chingam when cart-loads of our paddy were being transported from Nemmara and Chittur to Trichur. All of them were held up. The Deputy Commissioner of Civil Supplies was here on the day on which these things took place for the first time. Representations were made to him, that on account of the scarcity of rice here and the quota they have allowed not having reached here on account of the transport difficulties, we were feeling it difficult to make both ends meet. He said that as soon as he reached Madras he will look into the matter and do what is necessary. We had to wait, we had to send telegrams and finally after correspondence for nearly one month the matter was sent for report to the Collector of Malabar, and after all those difficulties, we got a written order from the Board of Revenue to the Collector of Malabar saying that if any of the prohibited goods have to be transported from one part of the State to another that should be supported by a transport permit from the Civil Supplies Commissioner of this place. The Assistant Prices Officers' names were also included in one proposal, but they were not accepted by the Madras Government. Now six copies of the permits have to be issued, two copies are to be given to the Excise or Police authorities in Malabar. That is a general order that we got that these goods will be allowed to be transported through every part of British Malabar, and we got that order about 25 days back. By the use of that order, till now without any obstruction we are transporting goods from Nemmara or Chittur. If another portion of Malabar is going to obstruct in this fashion, the only thing we can do again is to bring it to the notice of the Malabar Collector or Madras Civil Supplies Commissioner. The moment the obstruction was brought to our notice we had taken steps. That is the utmost that we could do. Now a fresh order from the Civil Supplies Commissioner Madras is wanted. The objection is not that we do not supply the number of copies necessary. If that is the objection, and if the matter is pointed out, in a few hours they will be issued. The

difficulty is that the Civil Supplies Commissioner, Madras should issue another order. Such a difficulty, it is not possible for me to get over except in the constitutional manner which we have to adopt. If the representations made have not the proper effect, certainly I will make another effort. I will give another instance. In the matter of transport of goods from Kuzhupilli to Pullut, some of the Travancore officers, in spite of Government orders, obstructed certain vallams of paddy at Munambdam. At once we placed the matter before the Travancore Government. When I went to Trivandrum I met the Commissioner of Excise and he phoned to Paroor and ordered the release of those goods. That is, when the matter is brought pointedly to the notice of the higher authorities even in the sister State they actually do the utmost. When the matter goes to the office, the head of the office sees it only when the office note is placed before him. These delays are very often due to that, not that the Governments are not sympathetic. I know how things are being worked in Madras. Every where the Civil Supply Department is verp heavily worked. It is a matter which touches the stomach of every individual. These things will kindly be remembered and not be made much of. These are inevitable consequences.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): Can you not advise the Civil Supplies Commissioner in Madras to issue instructions to these border Deputy Tahsildars?

Mr. A. Madhava Prabhu (Commissioner of Civil Supplies): They issue orders to the Collector. It is the duty of the Collector to do all the other things, and to the best of my knowledge the Collector has issued orders to the subordinate officers.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): That point may also be pointed out to the authorities. In this case he is an educated man. So he was able to prefer this complaint.

Mr. A. Madhava Prabhu (Commissioner of Civil Supplies): Mr. President, Sir, I have to oppose this resolution, not because I claim that the working of this Department has been well or has been satisfactory in the eyes of the general public. I may say at the outset the working of a department of this kind is bound to be unsatisfactory, because from its very nature, difficulties will arise when scarcity of a commodity is apparent and forces itself into the forefront. Now, the very principle of control, whether of prices or of commodities, by stopping exports or by rationing, is based upon the fundamental principle that scarcity is either going to face us very soon or has already faced us. There is scarcity. What is the remedy for it? These are the methods which are being adopted by all civilised governments to see whether the rigor of the disease can be mitigated. The disease can be completely cured only if there is sufficient commodity in the land. Automatically, if the sufficiency of the commodity is guaranteed in spite of the existence or non-existence of the commodity, the disease will be cured. But so long as the degree of its insufficiency continues, the success or otherwise will depend upon that degree. We are all aware of the state of affairs in our country and it should never be understood that I am drawing up this comparison with any sinister motive or with the object of saying anything with reference to any other State against that State. I am putting it simply as an illustration. No, I shall do it. We shall quote an instance from our own State. We had a sugar famine about 1½ month's back here. I do not mean to say that we are still out of it. At that time the quantity of sugar in the whole State was not even 100 bags altogether. What was the price of sugar then? Nobody would give out their actual stock of sugar. Everybody's weekly or quarterly returns showed that there was absolutely no sugar and making the best efforts, a few places where a few bags of sugar were hidden were found out. And what was the consequence of this famine upon the prices? Prices shot up like anything to Rs. 100, Rs. 120 per bag which was worth only Rs. 38—12—0. Supposing there was at that time sufficient sugar, would this have been the case. Take two countries where there is plenty of sugar in one and the adjoining country where there is not so much. Is it because the Government of the one country is stronger than the Government of the other or because the Price Control system in the other is stronger than into other that the commodity is lower in price in one place and higher in the other? It is a very very difficult thing for any Government unless it be that the Government is the purchaser of the whole stock and distributor of it. If that ideal stage is reached, or if that is the way in which we are going to supply food to all, then it may be all right. Even then with the little that we have we will not be able to give all and then be satisfied. I would say, therefore, that everybody must view this state of things with these limitations placed on the working of this department.

The Member for Chalakkudi, I would say, rightly said that there are two points to be considered when considering a question of this nature. One is the question of prices and the other is the question of supplies and he dealt with these two aspects in his own way and said on

the first question—question of prices—that unless the people of the land co-operate with the Government or with the authorities established by Government to conduct this department, it will be impossible for anybody to do their work successfully. I am a believer in that proposition. On the other hand, I saw from the eloquent speeches made by certain other members that the machinery has failed because the Government have not punished certain very respectable or very rich and big merchants. It was said that the Government is bowing down to them. Another stated that the Government are taking no steps to put down the sale of commodities at prices higher than those fixed by Government. In the eyes of the poor public of this land, an appeal was made saying that they may be saved from these terrors by the Governments. In the name of the same poor people, may I appeal to the members who made that very same appeal that, if they are subjected or victimised in the way in which they say the poor people have been victimised, to come and assist the Police department by boldly going to the Police and making statements "Well I have been supplied with a bag of rice and I had to pay Rs. 26 when the Government fixed it at Rs. 16—15—0. Will you please enquire?"

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: ചമച്ച-ൽ ബുക്കുചെയ്തിട്ടുള്ള കേസുകൾപോലും ഇന്നും ചാർജ്ജ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (*Commissioner of Police*): Does the Hon'ble Member know at what stage the cases stand at present?

Mr. C. K. Nayar (*Nemmara*): My information is that they have not charged the cases.

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (*Commissioner of Police*): Your information is wrong.

Mr. C. K. Nayar (*Nemmara*): One thing is certain. If at all the Department has charged the case, it was very late.

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (*Commissioner of Police*): Naturally we have to go through the legal procedure. We have to frame the charge, find the evidence and some time must elapse.

Mr. A. Madhava Prabhu (*Commissioner of Civil Supplies*): Stray cases here and there are being booked with very great difficulty with absolutely no co-operation from the general public. Sometimes the general public retract from the statements which they have made before the subordinate officers of our own department when they are being questioned by others, because by that time they are approached by certain other people somuchso that even in the few cases that my department or the Police Department or the Excise Department are able to book, there is difficulty of getting evidence; and without evidence we cannot go to court. Then it will be seen that the very co-operation of the general public is absolutely wanting.

It is stated that because no steps are being taken these crimes are being committed. It is not fully correct. Is it because people are not punished that they are still committing crimes? It is human nature to commit crimes, and especially in this matter when the temptations are so great. I would earnestly appeal to every member of this House and every member of the public to assist us. The object in doing that is this. It may be that in one particular instance or in the case of half-a-dozen or one dozen instances, these particular persons might find it difficult to make purchases from that particular shop, or it may even be that when along that street, he will be mocked at. If he has sufficient courage he must stand it, because by doing that he saves the whole public. The moment half-a-dozen or one dozen people are brought to book, then everybody else opens his eyes and thinks that if he also does so, he will be punished. If that is not done, what is the result, on the other hand? The result is that the merchant is encouraged. What the merchant feels is this:—"There is nobody to go to the Police and report". Even if it goes to Court, he would say that he did it in a very weak moment. You say I do not know what is exactly taking place. How many times have I been approached by persons whose respectability and position is unquestionable. I have instances of recommendations in writing and oral.

Mr. V. J. Mathai (*Planters*): Are there not M. L. Cs. among them?

Mr. A. Madhava Prabhu (*Commissioner of Civil Supplies*): They come and say, please excuse him.

Mr. V. J. Mathai (*Planters*): Are there not M. L. C s. who came and asked you to pardon certain people.

Mr. A. Madhava Prabhu (*Commissioner of Civil Supplies*): Yes.

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): Please mention their names.

Mr. A. Madhava Prabhu (*Commissioner of Civil Supplies*): So that the difficulties of the Department cannot be overcome unless there is co-operation from general public.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam) : I approached the Commissioner of Civil Supplies to say that Government should not prosecute petty merchants.

Mr. A. Madhava Prabhu (Commissioner of Civil Supplies) : I appeal in the name of the poor people for whom I am working from morning till night. I am working like that for the poor and I am appealing to you that I may be assisted by trying to book cases and extending your co-operation to book more and more cases so that those persons may be caught. Though I have been sometimes accused, I have never been a friend of profiteers at all. That is an accusation which from facts and figures will not stand scrutiny for one moment. I may give an instance. One hallayi merchant was said to have sold rice at 4 annas more per bag than the scheduled rate. A statement was brought before me, not by a Cochinite but by a Travancorean, because no Cochinite will bring such a complaint. He will say "I will not bring any complaint; if I bring a complaint, I would not get rice tomorrow". I am asking in all humility, what can I do if nobody is to complain after paying Rs. 25/— that he has paid Rs. 25. If any remedy is suggested, I am prepared to accept it. It is my ambition as of anybody else, to get a good name by working in this department. It is equally my ambition as one who eats the salt of Government, of the poor people, that I must get a good name and I am one who feels gratified if I get a good name. Therefore I will not leave one stone unturned if it is possible.

As soon as I obtained that statement, without even caring to enquire into the truth of it I sent an order suspending the licence of that shop. What was the effect? The man was one of the biggest Hallayi merchants. It had a tremendous effect. Afterwards I took evidence, I asked that man to come before me. I also asked the complainant also to come before me. There was a regular enquiry, both oral and documentary. After consideration of the evidence and in consultation with the Travancore representative the suspension was cancelled. In another case I was trying to catch hold of a man for months and months together. Finally he fell into my hands in one matter. In a return he made a false statement. At once he was caught. Thereafter he is entirely obedient to us. Cases of this type, I can multiply. Not one of these which had gone to court have been withdrawn. We have allowed the court of law to have its own course. Even the cases that were launched and that were being prosecuted are cases detected by the department and not on account of any complaint by a single individual. Even in those cases, the difficulties in the matter of investigation has been very great. I would therefore appeal in all humility to the members of this House and the public for that co-operation with my department.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri) : Before you pass on, may I ask Government to kindly issue instructions to the Police that if complaints come to them they will take steps.

Rama Varmha Tampuran (Secretary to Government) : It is being done even now.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri) : I say this because they are not taking action, now. In a particular case when a merchant refused to sell one bag of rice to a man, I wrote to the Police asking them that such and such a thing has taken place. They did not take any action.

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (Commissioner of Police) : If it is a cognisable offence in which the police can interfere, a pucca complaint should be given. But if you only ask for an un-official action saying that a man refused to give a bag of rice, that would not be a case for the police to interfere.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri) : It was not a complaint. But how to get it? There must be some kind of system by which if a man cannot get things at the controlled rate he should get it. There must be some method by which he could be compelled to sell the things.

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (Commissioner of Police) : The Police are doing whatever they can in the matter.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri) : I am requesting the Government that a general instruction be issued to the Police that when complaints of this sort are received, they should take proper action.

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (Commissioner of Police) : The Police are always doing the needful in that matter. The other day at Malipuram people were not getting rice. The Head Constable went there, caused the shops to open and rice was sold.

Mr. A. Madhava Prabhu (Commissioner of Civil Supplies) : If that sort of assistance is given, I shall try my very best to give as much satisfaction as possible, in the circumstances, in the working of such a difficult department.

Now, going to the question of supply, it must be remembered that the first thing as I said is that we are in difficult times. Nobody need imagine that he will again be in the same ideal

world so far as food supply is concerned, as when we were when ship-loads of Burma rice was coming here without our noticing it. The quantities that we were getting at that time were in lakhs of bags while the quantity that we are now getting is only a few thousands a week and that is the difficulty. Now, first we have to get a quota. Then we have to see that quota is purchased at reasonable prices. The next thing that we have to see is that transport is arranged for the commodity from the place where it is purchased into our State. In the first place to get the quota allowed, a lot of other interests equally difficult as ours, equally miserable as ours, if not more miserable, some of them more important in the eyes of the Imperial Government and in the eyes of the rest such as Defence Services, etc., would certainly have priority and they have to be given preference in the matter of quantity and transport. Suppose all of us are asked to purchase from x-District 10 thousand bags a month and they have to be transported from the district, simultaneously. Is there no difficulty? For instance, the Defence services have been allowed so many tons. It has to go from Beswada to Calcutta or from Bezwada to Hyderabad. Another portion has to go to Ceylon. Another portion has to go to Secunderabad, still another to Mysore. There are only a few areas which are surplus areas. One is Bezwada and the other is Tanjore. There are districts within the Province where there is shortage. For instance, Calicut District. How can the whole quantity for all these units be purchased in the same place without trying to inflate the prices. We want and the Government of Madras want and all the other units want that. And rightly too, they all insist that the prices should always be kept under a reasonable level. Is it possible when hundreds of people flock to the same place where the quantity is limited, and nowhere else can we get it, is it possible to keep this under control? In spite of that what is the level of price? We have reached Rs. 14-8-0 in that place. One Hon'ble Member here said that in Travancore the price of paddy is Rs. 1-4-0 per para. And in British Malabar it is selling at 70 Rs. Another Hon'ble Member said it is Rs. 110 for another variety of paddy. If we have the interest of the poor public at heart are we justified in fixing the price at Rs. 100. Is it not our duty to see that we get it at proper prices. There in Bezwada even today the maximum price is Rs. 14-8-0. If we show the greatest impatience, the result is this. Only the wearer knows where the shoe pinches.

The wearer only knows where the shoe pinches. The difficulties of purchasing in those places which I have described can better be imagined. Now suppose that is purchased, the difficulties of transport are more than the difficulties of purchase. What was being done by ships regarding lakhs of bags has to be done by trains. If one ship can bring one lakh of bags how many block trains would be required to bring this one lakh, one train with 50 waggons can bring here only 15,000 bags. If we should get one lakh of bags, at least 7 trains we should have. Can we expect that 7 trains can be given for this place irrespective of the other considerations of other places. There are hundreds of burdens thrown upon the railways now, some of which are more important, for instance, defence purpose than ours. Take the case of the main railway authority who sits there with so much burden which was once being shared with great ease by other transport machinery also. We pester him with telegrams and phone messages. Unfortunately for him our Diwan happens to be one of his friends with whom he has been moving as chums. He cannot resist a request contained in a phone message, letter or telegram from our Diwan. That is a great good fortune of ours. In spite of all that, what is it that can be done? He feels his inability, pacifies men says "Dear friend, I will try my best. If nothing unexpected happens you will have so many trains." What else can we expect? And they are doing their very best. Sir, our difficulties are these. Further Travancore has not got sufficient rice. We officers have been unable to get sufficient rice. Our houses are surrounded by 200 or 300 persons every day saying that there is no rice. That is the situation in which we are now. Unless therefore you help us to get over these difficulties we do not know where we would be. When we speak to them in that strain they are also moved and they promise to do all that they can. I have no complaint against them. They have done their utmost and if we say anything against them it will be the greatest of sins and most ungrateful we will be. I only submit that our difficulties are so great in getting rice. We should not forget all these difficulties. For this itself how many officers have to work and how many times. Then suppose you want to move your goods from Nemmara to this place. How difficult it is. Absolutely no malice. Absolutely no intention to obstruct. But the result is that we are not allowed to move our paddy or rice from the Chittur Taluk for some time. The point is that everything has to go through a certain course. That is a great difficulty. The other day in British Cochin, our pulses, wheat, grams and so many other things, about 30,000 bags from Karachi, Bombay, Calicut and Mangalore, all were caught by the Police and they were detained in British Cochin. The whole mass of people came. What is it that we could do? The goods were detained under

the orders of the Madras Government. We had to present our case to the Madras Government. The goods fell under two categories—one, that came from some ports in Madras district, that is Calicut, Mangalore, etc., and the others that came from outside Madras. They had no right to stop the goods that come from outside the Madras District, but of course they did not scrutinise at the outset whether all the goods came from Madras province. As for the others they had a right. Export of pulses from Madras is prohibited except under permits issued by the Civil Supplies Commissioner or some officer authorised by him. These goods were not supported by permits. Therefore they stopped the goods; the moment the fact was brought to the notice of the Madras Government they released them. With reference to the goods from the Madras District, the matter is still under investigation. It takes time. What can be done? We have to wait. If you realise these things, you will yourself feel that there is not much to be complained against. These are concomitant difficulties in the working of this department. It is not possible to have satisfaction since it affects the food of every individual in the land. People will say that this is a success when each gets what he wants at his door for the normal price. This is an ideal state of affairs which even in the most civilised or regularised countries, it has not been possible to achieve, much less therefore can we who are not accustomed to such a system of life controlled by Government for every little thing. It is not possible for us to achieve this unless every one does his duty to assist by co-operation. I may say that apart from being satisfied with what the Madras Government gives us, we are trying to get rice from elsewhere also. It is a big sacrifice of the Madras Government. That province is a deficit province, and so we are trying our best to get rice from wherever possible. We made investigations and found that from Bengal we could get some rice. We started negotiations by telegrams one and a quarter months back, to get 5000 tons—70,000 bags for this State. I say that was the only quantity that was available there. No business has yet resulted. Even to-day we had a telegram. We try our level best whether rice can be had from any other place. We have sent an officer to Sind. In our investigation we found that Sind could spare us some small quantity. We did not care for the quantity. Our officers found there, that more could be made available from Sind. We are trying that chance so that that quantity also could be used for supplementing our stocks. We believe that if there are sufficient stocks all these difficulties will vanish like ice melting before this sun. The officer has gone. Of course he has not reached the place. We are expecting the results of his arrival in that place. Meanwhile we are corresponding with the Government of Madras and trying to see that we get sufficient quantity every month, and not only this month, at certain reasonable prices. Therefore my humble submission is this. No stone is left unturned by the Government to see whether rice is available, whether it can be had at the cheapest price and how to get it. The moment we purchase it from that place there being difficulty in getting waggons, we are trying to send it by pattaimars if we won't get steamers where pattaimars are available. We have already made arrangements for some to be conveyed like this. The moment the purchase is made, the whole of it does not come down here which, under the present circumstances we cannot expect. Government is not unmindful of the immense responsibility that the Government have to shoulder in this matter. If rice comes into the land there is no difficulty. In the midst of these troubles we are trying in our own way to solve the problem of distribution also but there again there are bound to be limitations. Apart from what the Government are doing, I put the question. Suppose you want to organise 100 branches for your business. How many days will it take for you to organise. I have seen the difficulties somewhat peculiar in trying to open a branch in one place. They would make investigations, try to approach this man or that man and they do so many things. The branch is opened after two months. Why can't they do it the very next day. It involves money. If the thing is not done well at the beginning the difficulty will continue till the end. Therefore try to do things at the very beginning in the best possible manner without inviting upon our heads difficulties which we could otherwise avoid. The task is so great. To open fair price shops all over the State is not a small thing. All these will take us a lot of time and not because the machinery is moving slow. I may tell you that there is no time for anybody to take a little rest. If I may say so, a compliment was given to us by an officer from Travancore that the speed with which we are doing things is phenomenal. He also said that they have not been accustomed to this sort of quickness. The moment we think of doing a thing we do it. That is the way in which we are doing things. I would submit therefore that the whole House and the general public would bear with us and try to help us as far as possible. I do not mind any criticism. I do not take any kind of constructive criticism given in this matter with any malice. It has never been my nature to talk ill of others. Fortunately for me I have had no time for it. My hands were full when I was a lawyer.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): Suppose we have a quota allowed to us, and you have distributed that quota between ourselves. If that quota has not arrived, would there be any difficulty for any merchant?

Mr. A. Madhava Prabhu (Commissioner of Civil Supplies): That question does not arise hereafter. Government is purchasing the whole quota that is given. No merchant intervenes from the month of November the quota of which yet remains to be purchased. No merchant has any hand in what little remains out of the September quota. Both Travancore and this Government are purchasing their share. The idea is to keep rice in Government godowns and distribute it for sale in the villages. That is the present idea.

Reference was also made to the vagaries and delays in getting permits. I must say that it is not a correct criticism because there has been no delay in my office, for more than two or three days. Sometimes the rush is very great. Tapioca export is prohibited and a time limit is put. Do you know the rush? Within the time that is allowed how can a certain number of people get through that work. It is an impossibility. There was some delay on account of obstruction in British Cochin. Since a large quantity approximating to 30,000 bags of all kinds of pulses together were detained by the British Cochin authorities, I thought it necessary to stop for some time the export of pulses which we had, to any place outside Cochin, if we had to safeguard our own self existence for some time more. Before therefore allowing any export permit to be issued I wanted every man to note down the stock which he had. When I was doing it, I was extremely careful that each man who wanted an export permit to tell me exactly the quantity he had in stock, and unless I was satisfied that we had sufficient stock, even if the Madras Government took a long time to allow it to be taken to this side, I was particular to see that no bag was allowed to be exported until our stock situation could be saved for a sufficiently long time. During that period I have not issued a permit for export of these pulses, but before that, I was doing it. Afterwards a portion has been allowed to be released. I have now begun to issue. Certainly during that period there has been delay in the matter. Apart from that, if any body came and said that we had to be here for 15 days and 25 days, it is nothing but falsehood. If we hear that the difficulties and the delays which one has to experience in other countries for getting permits or even simplest things done it will be seen that the delay here is negligible.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar (Nellayi): When will these shops be opened?

Mr. A. Madhava Prabhu (Commissioner of Civil Supplies): Already some are opened. In Trichur and other three Taluks appointments have been made; officers have not come and presented themselves to attend duty and until they attend duty it is not possible to do anything.

Mr. C. K. Nayar (Nemmara): Were they given orders?

Mr. A. Madhava Prabhu (Commissioner of Civil Supplies): Oh yes, long long ago.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ: സർ, ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ച ഈ പ്രമേയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം ഇന്നതാണെന്നറിയാനുള്ള സാമാന്യ ബുദ്ധി ഇവിടെയുള്ള എല്ലാമെമ്പർമാർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണ് വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്താണെന്ന് ഈ പ്രമേയം കണ്ടാൽതന്നെ മനസ്സിലാക്കുമെന്നായിരുന്നു ഞാൻ ധരിച്ചത്. എന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടിട്ടും ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്ലാൻറർ മെമ്പർക്ക് ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം മനസ്സിലാകാത്തതിൽ ഞാൻ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. ബാക്കിയെല്ലാവർക്കും മനസ്സിലായ ഒരു വിഷയം അദ്ദേഹത്തിനുമത്രം മനസ്സിലാകാത്തതിൽ എന്തോ പ്രത്യേകകാരണമുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ വി. ജെ. മത്തായി: അതേപടിതന്നെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ: ഈ കൊച്ചിരാജ്യമൊട്ടാകെ അരികിട്ടുന്നില്ലെന്നും, മഞ്ഞു കിട്ടുന്നില്ലെന്നും, പഞ്ചസാര കിട്ടുന്നില്ലെന്നും, ഇതെല്ലാം കിട്ടുവാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നും ആവലാതി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന ഒരു വിഷയമാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള വിഷയം കൌൺസിൽ മുഖേന ഗവണ്മെന്റിനെ മനസ്സിലാക്കേണ്ട ചുമതല മെമ്പർമാർക്കുണ്ട് എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ആ ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടി ഒരു പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുകയും ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ കൂലക്ഷമായി വാദപ്രതിവാദം നടത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു എന്റെ ആഗ്രഹം ആ ആഗ്രഹം സാധിച്ചു. ഇതിന്റെ സകല ആക്ഷേപങ്ങളും ഗവണ്മെന്റിനെ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിനൊരു നിവാരണമാഗ്നം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ട ചുമതല ഗവണ്മെന്റിനാണ്. ആയതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പ്രസ്തുത ചെയ്യണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഇതിനെ പിൻവലിക്കുവാൻ സഭയോടു അനുവാദം ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Resolution, by leave, withdrawn.